

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

13 november 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Interpellatie van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het schrappen van het Canvasprogramma Plat Préféré rond Adolf Hitler

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beslissingen van de raad van bestuur van de VRT over programmaonderdelen en hun inhoud

1

Interpellatie van de heer Werner Marginet tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bevoegdheidsdiscussie inzake het gebruik van de vrijkomende zendfrequenties na de stopzetting van de analoge televisieuitzendingen door de VRT

10

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het vermeende exclusiviteitscontract tussen het Canvasprogramma Phara en de voormalige voorzitter van de Arabisch-Europese Liga

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het betalen van onkosten van gasten in programma's in ruil voor exclusiviteit in het algemeen en over het exclusiviteitscontract tussen het Canvasprogramma Phara en de voormalige voorzitter van de Arabisch-Europese Liga in het bijzonder

14

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de huidige duur van de zendvergunningen van de particuliere radio-omroepen, de opmaak van een nieuw radiofrequentieplan en de stimulering van de digitalisering van de radiosector

17

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de commercialisering van de VRT-websites

18

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beslissingen van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) in verband met boodschappen van algemeen nut

21

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Interpellatie van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het schrappen van het Canvasprogramma Plat Préféré rond Adolf Hitler

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beslissingen van de raad van bestuur van de VRT over programma-onderdelen en hun inhoud

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, er is in de media nogal wat controverse geweest rond een aflevering van de Canvasreeks Plat Préféré. We kennen het programma allemaal: televisiekok Jeroen Meus gaat op zoek naar culinaire verhalen uit het leven van beroemde en beruchte personen uit de geschiedenis.

De volgende personen komen in de reeks aan bod: Roald Dahl, Jacques Brel, Freddie Mercury, Salvador Dali, Maria Callas, Johnny Cash, en dus ook Adolf Hitler. Naar verluidt was het lievelingsgerecht van die laatste forel met botersaus. Jeroen Meus zou dat gerecht klaarmaken in het Adelaarsnest in Berchtesgaden, het hotel van Hitler in de Beierse Alpen. Dat is natuurlijk een historisch nogal beladen plaats.

De trailer van de bewuste aflevering over Adolf Hitler, die gepland was voor dinsdag 28 oktober, heeft voor nogal wat begrijpbaar protest gezorgd uit verschillende hoeken, en dan vooral vanuit de joodse gemeenschap. Dat protest kwam onder meer van Joods Actueel, de vereniging van Belgische politieke gevangenen en van diverse historici. De vereniging maakte zich zorgen over 'de banalisering van figuren zoals Hitler'.

En we moeten allemaal toegeven dat er inderdaad vragen kunnen worden gesteld bij de redenen waarom de programmamakers nu per se het lievelingsgerecht van Adolf Hitler wilden klaarmaken. Hij past niet alleen niet in het rijtje – het ging tot nu toe enkel om zuiver culturele namen –, maar uiteraard kan men Hitler in de media ook niet op dezelfde manier behandelen als eender

welke andere historische figuur, laat staan culturele figuur. Het gevaar voor een banalisering en bagatellisering door een figuur als Hitler te benaderen en te duiden via zijn lievelingsgerecht in een programma van slechts 30 minuten, is ongetwijfeld reëel. De controverse was dan ook perfect begrijpbaar.

De VRT-directie heeft door die controverse op de valreep beslist om de uitzending rond Adolf Hitler niet uit te zenden. Nochtans ontkrachtte de VRT de kritiek op het programma op vrijdag 24 oktober nog als volgt: "Het is jammer dat er nu al kritiek komt op een programma dat nog moet worden uitgezonden. De figuur Hitler wordt goed gekaderd", meldde de persdienst. "Jeroen Meus gaat onder meer in op de vermeende vegetarische eetgewoonten van Hitler. Dat is na historisch onderzoek ontkracht. Dat komt ook aan bod in de uitzending."

Nadien veranderde de VRT-leiding evenwel van mening, en dus kregen we het programma niet te zien. De knoop werd doorgemaakt door het directiecomité, dat zich over de kwestie had gebogen.

Op 28 oktober lazen we in de krant De Morgen het volgende: "De directietop van de VRT stond onder zware politieke druk van haar raad van bestuur. Voorzitter Guy Peeters liet gisterochtend per mail aan gedelegeerd bestuurder Dirk Wauters in niet mis te verstane taal weten dat hij 'zijn verantwoordelijkheid moest nemen', omdat de uitzending niet paste op Canvas. Adolf Hitler hoort niet in een ontspanningsprogramma, niet op Eén en al helemaal niet op een verdiepend net, zo luidde de kordate boodschap. Ook in de Vlaamse Regering dacht men er naar verluidt zo over. De raad gaat daarmee verder dan de directie, die de inhoud van het programma wel blijft steunen."

En inderdaad, ondanks de beslissing blijft de VRT-directie wel achter de inhoud van de aflevering staan, zo blijkt uit de persmededeling: "Het is een evenwichtig programma geworden, waarin Jeroen Meus de historische context juist schetst en de figuur van Adolf Hitler correct kadert. Maar het was een foute inschatting om deze documentaire in een reeks te plaatsen waarin alle andere protagonisten beroemdheden zijn in de positieve zin van het woord, zoals Roald Dahl en Jacques Brel. Daardoor is ten onrechte de perceptie ontstaan dat het programma Hitler zou vermensen, of erger nog, zou verheerlijken. Uit het programma blijkt integendeel erg duidelijk Jeroen Meus' afschuw voor Adolf Hitler en het nazisme." De korte fragmenten die we nadien te zien hebben gekregen, wijzen inderdaad in die richting.

De afgelopen dagen is volgens de VRT de controverse over het programma te groot geworden om er geen rekening mee te houden. Het onderwerp, zo zegt de VRT, is te gevoelig om het in deze omstandigheden te behandelen.

Joods Actueel vindt dat een verkeerde reden om de uitzending te schrappen: “Het gaat er niet om dat een programma over Hitler niet thuishoort in een reeks tussen figuren als Brel en Dahl. Het probleem is dat Hitler wordt opgevoerd in een kookprogramma zonder enige historische context.” Of die historische context wel – volgens de VRT – of niet – volgens Joods Actueel – correct werd verwerkt, hebben we nooit kunnen beoordelen, omdat we niet de kans hebben gekregen het programma te bekijken.

En daarmee kom ik tot de kern van de zaak: een programma van antenne houden, is en blijft een vorm van censuur. En daarom vind ik dit een gevaarlijk precedent. In een democratie zijn de vrijheid van meningsuiting, artistieke en journalistieke vrijheid immers essentieel. Slechts in heel uitzonderlijke gevallen kan daar een uitzondering op worden gemaakt. Die uitzonderlijke gevallen staat ook in de wet beschreven: revisionisme en racisme zijn door de Belgische wet verboden, maar daar houdt het ook mee op. Het is volgens mij de taak van de openbare omroep erover te waken dat niet wordt geraakt aan die fundamenteën van de democratische samenleving.

Voor de openbare omroep is er het dwingende kader bestaande uit de relevante bepalingen uit de gecoördineerde decreten over radio en televisie. Artikel 7 stelt daarbij fundamenteel dat de VRT autonoom zijn programma-aanbod vaststelt, maar uiteraard kan de VRT dat niet op eender welke manier doen. Programma's moeten passen binnen het maatschappelijke doel van de VRT, zoals geformuleerd in artikel 6, paragraaf 2, van deze decreten: “Het hele aanbod van de VRT moet worden gekenmerkt door de hoge kwaliteit van de programma's, zowel naar inhoud, naar vorm als naar taalgebruik. In al zijn programma's streeft de VRT naar een zo groot mogelijke kwaliteit, professionaliteit, creativiteit en originaliteit, waarbij ook nieuwe talenten en vernieuwende expressievormen aangeboord moeten worden. Het programma-aanbod moet op een aangepaste manier worden gericht op bepaalde bevolkings- en leeftijdsgroepen, meer in het bijzonder op kinderen en de jeugd. De programma's moeten bijdragen tot de verdere ontwikkeling van de identiteit en de diversiteit van de Vlaamse cultuur en van een democratische en verdraagzame samenleving. De VRT moet via de programma's bijdragen tot een onafhankelijke en pluralistische opinievorming in Vlaanderen. Daarbij moet de VRT streven naar een leidinggevende rol op het gebied van informatie en cultuur.”

Het toezicht op die bepalingen wordt geregeld via de gemeenschapsafgevaardigden van de Vlaamse Regering

en via de Vlaamse Regulator voor de Media. Daarnaast is artikel 96 van de gecoördineerde decreten nog relevant, meer in het bijzonder paragraaf 2: “De programma's van de omroepen mogen niet aansporen tot haat op grond van ras, geslacht, godsdienst of nationaliteit. Met de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om conform paragraaf 3 van dit artikel programma's te schorsen op voorstel van de Vlaamse Regulator voor de Media.” Dan is er natuurlijk nog de beheersovereenkomst 2007-2011.

In het geval van Plat Préféré ontstaat een probleem doordat de openbare omroep eerst na interne kwaliteitscontrole en andere afwegingen het concept, de inhoud en de uitzending van de aflevering goedkeurt, en er reclame voor maakt, maar dan onder externe druk de uitzending finaal annuleert en toch publiekelijk achter de inhoud blijft staan. Dat is een zeer dubbelzinnige houding.

Ofwel voldeed de aflevering niet aan het kwaliteitskader dat de VRT moet naleven bij het maken van programma's en meer in het bijzonder aan de maatschappelijke doelstelling. In dat geval had het natuurlijk nooit geprogrammeerd mogen worden en maakt de VRT-directie een fout door toch achter de inhoud van de aflevering te blijven staan. Ofwel kan de aflevering deze toets wel doorstaan. En dan was het de plicht van de VRT-directie om de decretale onafhankelijkheid van de openbare omroep inzake programmering met hand en tand te verdedigen en te handhaven, zowel omwille van de precedentswaarde als omwille van de onafhankelijkheid en de creativiteit van de programmamakers.

Ofwel was de Vlaamse Regering van mening dat het programma niet strookte met de decretale kwaliteitsbepalingen. Het behoort zeker tot haar bevoegdheid om dat te beoordelen. Dan stonden haar enkele toezichtsinstrumenten ter beschikking. Heeft ze die gebruikt, of heeft ze buiten die bepalingen om en dus in tegenstrijd daarmee druk uitgeoefend? Ofwel was de regering van mening dat het programma wel beantwoordde aan de gestelde eisen, en dan is elke vorm van inmenging en druk uiteraard ontoelaatbaar, want in tegenstrijd met de decretaal bepaalde onafhankelijkheid van de openbare omroep inzake programmering, en dus censuur.

De bepalingen in onze gecoördineerde mediadecreten waarborgen de onafhankelijkheid van onze openbare omroep, maar bepalen ook de grenzen ervan. Dat is de vertaling van een moeilijke evenwichtsoefening, die democratisch van het allergrootste belang is.

Hadden de programmamakers het recht om de banale aspecten van iemand als Adolf Hitler te belichten? Ik meen van wel. Was het opportuun? Daarover kunnen we discussiëren en kunnen we terecht van mening verschillen. Maar de bedenking van Yves Desmet in

De Morgen is, los van de uitwerking in de aflevering die we dus niet hebben mogen zien, het overwegen waard. Hij schrijft: “Het besef dat de grootste gruwel kan voortkomen uit iemand die ook graag forel met botersaus at, draagt bij tot het begrijpen van de geschiedenis, leert ons dat niets ooit verworven is; dat we waakzaam moeten blijven. Niet tegenover waanzinnigen, die zien we van ver aankomen. Wel tegen degenen die ook graag forel met botersaus eten. Die boodschap censureren gaat niet alleen in tegen de pijlers van een vrije en democratische samenleving. Het is gewoon dom.” Dat vind ik mooi verwoord, en ik kan mij daarachter scharen.

Mijnheer de minister-president, bent u van mening dat de aflevering beantwoordde aan de dwingende bepalingen inzake de programma's van de openbare omroep? Zo niet, waarom niet? Maakt de VRT-directie dan geen fout door publiekelijk toch achter de inhoud van die aflevering te blijven staan?

Indien de regering van mening was dat de aflevering niet beantwoordde aan de dwingende bepalingen, werd dit dan conform toepasselijke decretale bepalingen aangekaart bij de VRT via de gemeenschapsafgevaardigde? Zo niet, waarom niet?

Heeft de VRM in deze aangelegenheid een initiatief genomen?

Klopt de bewering in De Morgen van 28 oktober, namelijk dat de Vlaamse Regering druk heeft uitgeoefend om de omstreden aflevering van het programma Plat Préféré van antenne te houden? Ik meen dat u daarop in de pers al hebt geantwoord, mijnheer de minister-president. Ik vind het normaal dat u bij deze beschuldigingen niet wacht tot de vraag in de commissie wordt gesteld. U hebt daar dus ontkennend op geantwoord. U krijgt uiteraard straks opnieuw de kans om dat te herhalen.

Als u van mening bent dat de aflevering in kwestie beantwoordde aan de dwingende bepalingen met betrekking tot de programma's van de openbare omroep, wat is dan uw standpunt of dat van de Vlaamse Regering over de beslissing van de VRT-directie om de aflevering wegens de externe controverse toch niet uit te zenden? Brengt de VRT-directie daarmee de onafhankelijkheid van de openbare omroep niet in gevaar, en schept dat geen gevaarlijk precedent? Dat is mijn belangrijkste vraag. Wat zult u ondernemen om censuur op de openbare omroep in de toekomst te voorkomen?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik had nooit gedacht dat een forel tot zoveel discussie zou leiden, maar nu is die vis tenminste bekend. Het Vlaams Centrum voor Agroeconomische Visserijmarketing zal tevreden zijn.

Ik heb de uiteenzetting van de heer Demesmaeker beluisterd. Op een aantal punten zal ik die niet overdoen. Ik zal proberen een aanvulling te geven. Mij gaat het niet zozeer over de inhoud van de uitzending. Televisiemakers mogen voor ons maken wat ze willen. Als het gaat over de vraag of dat nu moet worden beoordeeld of niet: ik heb me in het verleden altijd vragen gesteld bij die kwaliteitscontroles die worden opgelegd, zelfs bij een openbare omroep. Ik heb vreemd opgekeken van de heisa die is ontstaan wat dit betreft.

Het lijkt me heel duidelijk wat hier is gebeurd: dit is een voorbeeld van preventieve censuur. Ik vind dat de kijker, dat ikzelf dan maar moet beoordelen wat kan en niet kan. Dat moeten we na de uitzending dan maar bepalen. Dan moeten we maar in de pen kruipen, of achter het klavier gaan zitten, om te reageren en te ageren. Daar heeft iedereen het recht toe. Dat is het principe van de vrije meningsuiting. Ik denk dat dat hieronder valt. Of het nu gaat over het lievelingsgerecht van Hitler, het dessert van Stalin of de aperitieven van Mao, dat laat me nu eens echt Siberisch koud. En als we binnenkort dan nog enkele menu's van de Ku-Klux-Klan te zien krijgen, zo weze het: laat iedereen maar beoordelen of dat gewenst of wansmakelijk is.

Ik verschil enigszins van mening met de heer Demesmaeker als het gaat over de kwaliteitscontrole op die uitzending. Ik zou zelfs de vraag niet willen stellen of dat programma aan een aantal kwaliteitsnormen voldoet, die zelfs decretaal zijn opgelegd. Ik vind die kwaliteitsnormen immers te vergaand voor een televisiezender. Er is dus heisa ontstaan. Dit heeft geleid tot een schimmenspel. De raad van bestuur en het management van de VRT hebben een eigenaardig steekspelletje gespeeld in de kranten. Dat heeft toch wel mijn aandacht getrokken. We kunnen er niet omheen dat de rol van de raad van bestuur in deze kwestie op zijn minst hoogst verdacht is. Als we bekijken wat er is meegedeeld, dan vraag ik me af of ze daar allemaal op een bepaald ogenblik niet wisten wat ze moesten zeggen. Dat lijkt me toch vreemd voor een raad van bestuur van een openbare omroep, van een communicatiebedrijf. Als ik bekijk wat er daar zoal uit is voortgekomen, dan vraag ik me af hoe die mensen daar in godsnaam terecht zijn gekomen.

Er is een zinnetje dat daarbij mijn aandacht heeft getrokken. Zoals u hebt gezien, heb ik dat opgenomen in de tekst van mijn vraag. Het gaat erover dat de pers melding heeft gemaakt van een conflict tussen de raad van bestuur van de VRT en het management van de openbare omroep. Topman Dirk Wauters wou het programma in eerst instantie wel uitzenden, maar – en dan wordt het voor mij toch hoogst interessant – pas nadat de raad van bestuur ermee had gedreigd zelf een persbericht te zullen rondsturen, heeft de VRT-top ingebonden. Was dat persbericht er gekomen, dan was dat

een heel mooie case geweest. Dan hadden we dat hier zwart op wit gehad. We hebben dat echter niet, dus moeten we afgaan op een aantal geruchten en in Sherlock-Holmesstijl proberen een en ander te achterhalen. Zoals u weet, zitten wij echter niet in de raad van bestuur. Het is dus heel moeilijk om dat te bepalen. Er zijn echter een aantal geruchten.

Ik zou wat duidelijkheid willen in deze kwestie. Zelfs als de raad van bestuur nog maar de intentie had om invloed uit te oefenen op het management of de gedelegeerd bestuurder van de openbare omroep, zelfs als de raad nog maar de intentie had om te laten weten dat dat programma niet op antenne kon, dan vind ik dat toch ook al een teken. We kennen allemaal de bevoegdheden van de raad van bestuur van de VRT uit het hoofd. Dat is artikel 12. De raad van bestuur mag een mening hebben over een programma. Tot daar aan toe: iedereen heeft een mening. Maar als iemand zetelt in de raad van bestuur van een openbare omroep, impliceert dat dat hij zich daar ver van houdt. Anders hoort hij niet thuis in die raad van bestuur en kunnen we die meteen opdoeken. Dan doet die raad niet wat hij moet doen.

Die rol vinden we nergens terug in de bevoegdheden van de raad van bestuur. Dan rijzen er toch wel een aantal vragen bij mij. Is die politieke druk er geweest? Wat klopt er van die geruchten over de raad van bestuur? Ik weet ook wel dat de eindbeslissing is genomen door de gedelegeerd bestuurder – dat zou er nog aan moeten ontbreken. Dan zouden we hier uitgebreid een heel ander betoog kunnen houden.

Ik vat het samen in sleutelbegrippen en tags: preventieve censuur, gevoelige programma-inhoud, politieke druk, dreigen met externe communicatie en beslissen dat het programma niet wordt uitgezonden. Als aanhanger van de absolute vrijheid van meningsuiting begin ik me dan zeer onwennig en ongemakkelijk te voelen.

Ik heb mijn vragen dan ook daarop toegespitst. We zullen uw antwoorden beluisteren, maar ik vind dat dit voort tot op de bodem mag worden uitgespit, al is het maar door de ridders van de vrije meningsuiting en de journalisten. Mijnheer de minister-president, heeft de raad van bestuur van de VRT ermee gedreigd een persbericht rond te sturen, zoals werd verklaard in de pers? Heeft de raad van bestuur ingegrepen in de programmering van de openbare omroep, of bent u van mening dat hij dat heeft gedaan, of daartoe een poging heeft ondernomen?

Behoort het oordelen over de inhoud van VRT-programma's tot de strategische taken van de raad van bestuur van de VRT? Bent u bereid om de bevoegdheden van de raad van bestuur in de toekomst beter af te lijnen? Mag de raad van bestuur zelfstandig externe communicatie voeren over programmaonderdelen van de openbare omroep? Zou ze dat eigenlijk wel mogen?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, over de grond van de zaak in dit dossier werden de juiste vragen gesteld en de juiste beschouwingen gegeven. Als kijker, als politicus, als burger, heb ik over het programma zelf ook mijn mening. Die doet echter niet ter zake.

Ik heb er wel een probleem mee hoe het er op de VRT aan toe gaat. Als we het allemaal op een rijtje zetten, dan zijn er op korte termijn drie dossiers slecht behandeld op de VRT. Dat kan geen toeval meer zijn. Telkens had het te maken met de verhouding tussen de VRT, de raad van bestuur en het politieke niveau. Het laatste voorbeeld is gisteren nog aan bod gekomen. De VRT heeft via een persbericht te kennen moeten geven dat ze 'stomme kloten' waren om een dergelijk belangrijk evenement niet rechtstreeks op het open net uit te zenden. Daarvoor was er ook nog de hele affaire met Donna. We hebben de zaak uitgespit en duidelijk gesteld dat het een operationele kwestie was, die toch bij de raad van bestuur werd uitgevochten. Volgens het decreet klopt dat niet. En ten slotte is er het programma 'Plat Préféré'. Als de berichten kloppen, en dat zal wel, heeft de raad op een of andere manier duidelijk gemaakt dat dit niet door mocht gaan. Volgens mij gaat het echter nog altijd om een operationele beslissing.

Gelet op de cascade van ondertussen drie dossiers die kort op elkaar volgen, is er op zijn minst een probleem. Ze hebben te maken met uitvoerende zaken, die worden opgetild tot een niveau dat verder gaat dan de commissie. In deze commissie hebben we vaak uitspraken gedaan over operationele bevoegdheden. Veel mensen weten dat ik dat niet goed vind. Ik ben van mening dat we dat niet moeten doen. Het is echter het aard van het beestje: veel politici doen dat wel omdat het nogal wat media-aandacht oplevert. Tot voor kort was het echter nogal duidelijk dat er een scheiding was tussen het operationele en het strategische aspect en wist men waar de bevoegdheden lagen. Nu is er een probleem met die scheiding. De drie dossiers bewijzen dat.

Naar mijn aanvoelen is het decreet nochtans vrij duidelijk. Er is het Mediadecreet en de beheersovereenkomst, waardoor de bevoegdheden tussen de verschillende spelers in dat geheel worden vastgelegd. Het is duidelijk dat het strategische onderdeel bij de raad van bestuur ligt en dat de operationele bevoegdheid, via de gedelegeerd bestuurder, bij het management hoort. In het decreet staat echter ook dat de raad van bestuur onder bepaalde voorwaarden zaken naar zich toe kan trekken.

In 2005 of 2006 heb ik bij wijze van boutade gesteld dat als de raad van bestuur zegt dat het bepalen van de kleur van de stoelen een strategische keuze is, ze dan het dossier dan naar zich kan toe trekken. Er is toen

hartelijk met mij gelachen. Nu zien we dat de raad van bestuur dat kan doen met het dossier-Plat Préféré, het dossier-Donna, het dossier-11 november. Ze stelt dat het om een strategische kwestie gaat. De argumentatie is dat het te maken heeft met het erkennen van het verleden of met de doelgroep van radio's te maken heeft. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Dat is geen zever, dat zijn feiten. En ik vind dat een probleem. Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de vraag is of wat zich vandaag afspeelt, een probleem van interne orde is, van slechte organisatie, van slecht bestuur, van slecht management of wat dan ook. Of heeft het te maken met het feit dat de bevoegdheidskwestie niet duidelijk is geregeld, waardoor er problemen ontstaan? Ik heb die vraag gisteren ook gesteld. Is het een intern probleem bij de VRT? Als dat zo is, dan wordt dat probleem binnenkort ook een zaak voor de regering. Het is immers duidelijk wie waarvoor bevoegd is.

In het geval van 'Plat Préféré' weten we dat de gedelegeerd bestuurder van mening was dat het programma uitgezonden mocht worden. Toch heeft hij ingebonden. Dat maakt toch dat er een probleem van interne orde is. Of heeft het probleem toch te maken met de verhouding tussen het politieke niveau en het bedrijf? U weet dat ik daarover in het verleden duidelijke stellingen heb ingenomen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wil twee afwegingen maken in dit delicaat dossier. We moeten het met de nodige terughoudendheid behandelen. De heer Demesmaeker heeft dat ook gedaan.

De eerste afweging is politiek, de tweede gaat over de inhoud. Het eerste punt sluit aan bij wat de heer Stassen heeft gesteld. Het is niet de taak van de politiek om inhoudelijke keuzes te maken voor een programma, dat is duidelijk. Dat zal ik hier ook niet doen. De verantwoordelijkheid daarvoor moet zeker niet bij de politiek komen te liggen. Als ik even naar het verleden mag verwijzen: we hebben meer negatieve dan positieve gevolgen van een te grote politisering van de openbare omroep gehad. Er is hard aan gewerkt om die kwaal te genezen. Ik pleit er absoluut niet voor om dat te herstellen, integendeel. Hier mag de verantwoordelijkheid van de politiek niet spelen, integendeel.

Wiens verantwoordelijkheid is het dan wel: die van de raad van bestuur of van het management? Het is in ieder geval niet die van de politiek en naar mijn bescheiden mening ook niet echt die van de raad van bestuur. De vraag is: is dat een strategische kwestie of een operationele kwestie? Als het een operationele kwestie is, speelt het

management. Hier heeft het management een beslissing genomen waarvoor we het ter verantwoording kunnen roepen. De verantwoordelijkheid ligt daar. De afweging is: past het binnen de regels van het decreet, de beheers-overeenkomst enzovoort? Ik heb de indruk dat de manier waarop het in de media is gebeurd, op zijn zachtst gezegd niet erg netjes was, met name de al dan niet vermeende ingreep van de raad van bestuur. Er is in elk geval geen eenduidige leiding en verantwoordelijkheid. Het lijkt dan ook op een vorm van censuur.

Ik sluit me graag aan bij de vraagsteller. Ik wil ook wel eens weten hoe die beslissingslijnen zijn geweest. Wie draagt de verantwoordelijkheid? Kunnen we daar klaarheid in krijgen? Het is in ieder geval niet de taak van de politiek om in te grijpen.

Dan is er de inhoud. Ik kan een afweging maken over de banalisering of vermenschelijking van een zo gruwelijk figuur als Hitler. Het zijn terechte bedenkingen die mensen daarover maken. Ik kan bedenkingen maken over het feit of de VRT niet veeleer de figuur van Hitler gebruikt heeft om het programma net die extra promotie te geven die het misschien wilde hebben. Dat is dan, op zijn zachtst uitgedrukt, ongelukkig gebeurd. Hebben we hier te maken met een andere generatie televisiemakers die ten aanzien van dit soort gruwel een andere houding heeft aangenomen? Is er een andere mentaliteit bij jongere mensen?

Ik zal voor mezelf spreken: ik zou dit programma nooit hebben gemaakt. Bij extensie zou ik zeggen: het zou nooit mogen gemaakt worden. Die opmerking wil ik echter niet eens maken. Daarmee druk ik mijn persoonlijke afkeur uit. Die is dan persoonlijk, en niet eens in mijn rol als volksvertegenwoordiger in dit forum. Mijnheer de minister-president, het is een heel delicate kwestie. Ik zou graag willen weten hoe die verantwoordelijkheid ligt. Wie heeft die beslissing genomen? Waar is die fout te duiden? Kunt u ons daar klaarheid over geven?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijn opinie hierover is dat de inhoud en de programmering geen zaak van de politiek is. Dat betekent niet dat als er in de publieke opinie beroering is over de openbare omroep, een politicus daar zijn mening niet over mag uiten. Zelfs een lid van de raad van bestuur mag, in het kader van de vrije meningsuiting, zijn gedacht zeggen. Op dat vlak is er geen enkel probleem.

De essentie van de zaak is dat in verband met wat er is gebeurd, de VRT opnieuw barslecht heeft gecommuniceerd. Gisteren hebben we het daar ook al over gehad in verband met Donna. Men heeft de trailer om het

programma aan te kondigen, moeten intrekken. De trailer is vertoond, maar het programma niet. Dat is opnieuw een voorbeeld van barslechte communicatie.

Figuren als Hitler en andere dictators horen volgens mijn persoonlijke mening enkel thuis in duidings- en informatieprogramma's. Die horen niet thuis in ontspanningsprogramma's, wat 'Plat Préféré' in feite is. De volgende stap is, mijnheer de minister-president, 'de moppen van ...': de moppen van Hitler, de beste moppen van Stalin enzovoort. Voor we het beseffen, zitten we 's avonds voor de televisie allemaal te lachen met moppen van dictators. Zo ver zou het kunnen gaan. Ik vind dat dat niet kan, maar goed, als de programmamakers vinden dat dat allemaal kan, dan is dat hun verantwoordelijkheid.

Wat mij het meest verontrust, is dat het verhaal dan nog niet klopt. Het gaat hier over de hele problematiek van de bronvermelding. Het verhaal dat forel het lievelingsgerecht is van Hitler, klopt helemaal niet. Dat is bevestigd door historici. Gisteren ging het over Louis de Funès. Klopt dat wel? Wat met Briek Schotte? De geloofwaardigheid van de openbare omroep komt zwaar onder druk te staan.

Ik stel vast dat het ook niet de eerste keer is dat er dingen op de televisie verschijnen die de programmadirecteur nooit heeft gezien. Destijds was er het incident met Vincent Van Quickenborne in 'Man bijt hond'. Mijn punten zijn ten eerste de bronvermelding en ten tweede de eindverantwoordelijkheid. Wie is eindverantwoordelijk voor iets dat wordt uitgezonden? Wordt effectief gecheckt of alles conform de decreten is? Voor hetzelfde geld kan men in dat programma over Hitler nog een of andere uitspraak tussenwringen die misschien in strijd is met de gecoördineerde mediadecreten omtrent racisme. Dat moet gecheckt worden. Ik denk ook dat het belangrijk is om te zoeken naar oplossingen in verband met de bronvermelding.

Wat politieke druk betreft: ik vind dat een lid van de raad van bestuur dit thema in een variapunt aan bod mag brengen. Men moet daar geen beslissing over nemen. Hoe is het gegaan? Het directiecomité heeft gestemd, en de uitslag was fiftyfifty. De gedelegeerd bestuurder heeft dan blijkbaar geoordeeld het programma terug te trekken. Er is zeer slecht over gecommuniceerd.

Ik heb daar zelf eens over gebeld met enkele bestuurders. Er is inderdaad over gediscussieerd, maar van politieke druk was geen sprake. Bij mijn weten is die beslissing niet gestuurd door een bepaalde minister of een bepaald kabinet.

Mijnheer de minister-president, collega's, we zien hier een opeenstapeling van incidenten, die niet gecreëerd zijn door de politiek, en evenmin door de commissie

voor Media. Er moet dan ook eens een hartelijk gesprek worden gevoerd tussen u en de leiding van de openbare omroep, waarin u duidelijk stelt dat de gedelegeerd bestuurder de touwtjes in handen moet nemen. Hij heeft de boel immers niet onder controle. We hebben dat al in verschillende dossiers vastgesteld. In het belang van de openbare omroep, en opdat we dergelijke discussies hier niet meer zouden moeten voeren, is het belangrijk dat de gedelegeerd bestuurder de boel onder controle krijgt. Zo niet, dreigen we het ene probleem na het andere te krijgen.

Bent u bereid tot zo'n gesprek om de raad van bestuur erop te wijzen dat er bepaalde procedures moeten worden gevolgd vooraleer bepaalde programma's worden geprogrammeerd en uitgezonden? Die procedures moeten ervoor zorgen dat alles conform de deontologische codes en de wetgeving is, maar ik heb het gevoel dat men dat nu en dan vergeet.

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik heb een aantal bijkomende bedenkingen. Op 5 december gaan we overigens op bezoek bij de VRT, en ik wil die bedenkingen daar ook eens voorleggen.

Ik wil in deze context wijzen op een aantal verbanden tussen de recente incidenten bij de VRT, zoals het incident met de rode knop en het forelincident. Ik geloof dat men de limieten van zijn eigen logica aan het ontdekken is. Het is een logica waarmee men de VRT indertijd terug op de rails heeft willen zetten. Die logica was toen vooral op één gericht, maar men gaat die nu ook volledig op Canvas toepassen. Het gaat meer bepaald om de logica van de formats.

Hoe leidt die logica tot een incident als dit? Men zoekt een leuk format – het zoveelste kookprogramma –, men zoekt een leuke invalshoek – het favoriete gerecht van een bekende figuur – en men zoekt een jonge presentator die dat wat vinnig kan presenteren. Hoe dat format dan wordt ingevuld, staat niet vast. We hebben nu gezien hoe dat soms op een zeer vreemde manier wordt ingevuld.

Een andere logica die men hanteert, is die van de afspraak met de kijker. Men moet op elke dag van de week weten wanneer wat te zien is. Dat zien we ook in de discussie over de rode knop: men heeft de neiging om alles wat niet binnen die afspraak met de kijker past, weg te duwen achter de rode knop, ook op Canvas. Dat is echt een probleem.

Het gevolg is dat eenmalige evenementen vaak in de verdrukking komen. We hebben dat destijds ook meegemaakt met het eenmalige drama van Made in

Vlaanderen. Eenmalig drama was onmogelijk, het moesten altijd reeksen zijn. Ook evenementen lagen heel moeilijk, behalve sport. Nu verdwijnt dat achter de rode knop. Hetzelfde geldt voor concerten. We zijn deze week nog tot de pijnlijke vaststelling moeten komen dat men het laatste concert van Wannes Van de Velde niet heeft willen opnemen. Het concert werd nochtans aangeboden door de Ancienne Belgique, maar paste niet in een van de formats van de VRT, zoals Plankenkoorts en dergelijke.

Door die logica krijg je dergelijke incidenten, waarbij de inhoud soms pas op de laatste plaats komt en waarbij men vertrekt van de format of de vaste afspraak met de kijker. Dat heeft ook in de recente incidenten meegespeeld.

De maker van het programma *Plat Préféré*, Jeroen Meus, heeft nadien gezegd dat hij zich niet bewust was van de heisa die de bewuste aflevering teweeg kon brengen. Ik neem hem dat ook niet kwalijk. We kunnen dat als een jeugdzonde beschouwen. Ik ben mij ook vaak niet bewust geweest van de heisa die ik of anderen konden teweegbrengen.

Maar zoiets lijkt mij nu net de taak van nethoofden, productiemangers en dergelijke. En in die zin weet ik niet of de nieuwe structuur binnen de VRT het wel gemakkelijker maakt om dergelijke verantwoordelijkheden op te nemen. Vroeger waren de programmamakers verantwoordelijk voor hun programma's. Nu bestelt de uitzendafdeling programma's bij de productieafdeling. Dat is een heel nieuwe structuur. Ik weet niet in hoeverre die nieuwe structuur tot dergelijke situaties leidt, waarbij men niet meer weet wie waarvoor verantwoordelijk is. Dat lijkt mij een gesprek met de VRT waard.

Het is te gemakkelijk om die verantwoordelijkheid telkens bij de gedelegeerd bestuurder te leggen. De fout gebeurt voordien al. De aflevering had niet gemaakt moeten worden.

Men heeft altijd gezegd dat Canvas het net van de verdieping is, het net voor de meerwaardezoekers. Ik weet niet of meerwaardezoekers nog eens een nieuwe verpakking van het zoveelste kookprogramma willen, of van het zoveelste reisprogramma. Ook daar zit men vast in die logica, die in eerste instantie voor één was bedoeld, en niet voor een verdiepend net. Men beslist nogal gemakkelijk om die systematieken te behouden, zogezegd omdat de kijker dat nodig heeft, maar dat klopt niet. De meerwaardezoeker zoekt zelf zijn meerwaarde. Die hoeft niet elke week en elke avond hetzelfde menu te krijgen. Dat mag variëren naargelang de omstandigheden, de actualiteit en dergelijke meer.

Dit is dus veeleer een kwestie van hoe men een tv-net organiseert. Dit heeft niets te maken met censuur, maar wel met inschatting, smaak enzovoort. Censuur gaat over het verdoezelen van de waarheid. Is hier de

waarheid verdoezeld? Neen. Hier heeft men afgewogen of het wel zinvol en juist was om dit programma uit te zenden. We moeten het woord censuur heel omzichtig gebruiken. Dit voorval heeft alles met smaak en inschatting te maken. De raad van bestuur kan en mag daarin zijn rol spelen.

De heer Dany Vandenbossche: Mijnheer de minister-president, collega's, ik ben het absoluut niet eens met de uitspraak van de heer Verstrepen als zou dit een geval van censuur zijn. Dit is geen geval van censuur, en al zeker niet van preventieve censuur. Preventieve censuur zou ertoe hebben geleid dat het programma niet zou zijn gemaakt, en dat er voor het programma ook geen reclamefilmpjes zouden zijn uitgezonden. Het programma duurt maar een half uur, en daarvan zijn er al zeker tien minuten uitgezonden in de diverse uitzendingen waarin over dit programma werd gesproken. Van preventieve censuur is er dus geen sprake. Het gaat om een beslissing van het directiecomité.

Het klopt volledig dat de raad van bestuur bij monde van zijn voorzitter een signaal heeft gegeven aan het directiecomité. Ik heb daar ook geen enkel probleem mee. Ik vind alleen dat dit geen beslissing kan zijn van de raad van bestuur, die daar overigens niet bevoegd voor is.

Het klopt ook dat het directiecomité met een zeer nipte meerderheid heeft beslist om het programma niet uit te zenden. Ik vind dat de programmamakers de verantwoordelijkheid hadden moeten nemen om het programma wél uit te zenden. Men had het maar moeten inkaderen. Men had het desnoods zelfs achter de rode knop kunnen stoppen. (*Gelach*)

Ik vind dat men het programma had moeten uitzenden. Dat zou de verantwoordelijkheden ter zake duidelijk hebben aangetoond. Men kan zich immers afvragen waarom men die aflevering in die reeks heeft gemaakt. Wat doet Adolf Hitler tussen Freddie Mercury en Roald Dahl? Was het nu een kookprogramma over de eetgewoontes van dictators geweest, dan zou het wat anders geweest zijn. Maar deze aflevering sloeg binnen die reeks als een tang op een varken.

Waarom heeft men die aflevering gemaakt? Was het absoluut noodzakelijk om ze te maken? Het is duidelijk dat men ze ook heeft gemaakt om wat discussie uit te lokken. Op die manier heeft men het programma duidelijk op de kaart gezet. Mijns inziens heeft dat niets te maken met de inmenging van de raad van bestuur of van de politiek in de operationele werking van de VRT, zoals de heer Stassen gisteren zei. Voor zover ik weet, is het het directiecomité dat de beslissing heeft genomen.

Ik heb ook de indruk dat er een en ander aan de hand is met de werking van de VRT. Zoals ik eerder al in de

krant heb geschreven: waar Mary te veel van heeft, heeft Wauters te weinig van.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, ik ben het fundamenteel oneens met wat u zonet hebt gezegd over preventieve censuur. Ik haal er voor alle duidelijkheid de letterlijke definitie van censuur even bij: “Censuur is het gebruiken van de macht van de staat, bepaalde groeperingen of bepaalde individuen om informatie achter te houden of expressie aan banden te leggen. Binnen het begrip censuur onderscheiden we onder meer preventieve censuur, waarbij niet zonder toestemming vooraf gepubliceerd mag worden.”

Dit is dus een geval van preventieve censuur, omdat we niet weten waarover het gaat. Ik vind het dan ook een zeer vreemde redenering om te stellen dat we de inhoud van die uitzending wél kennen omdat er een trailer van het programma op antenne is geweest.

Het gaat hier niet over het duiden van een figuur als Hitler. Ik denk dat Hitler de meest geduide mens van de eeuw is op tv, en zeker op de VRT. Het gaat hier wel om het principe. Dit is preventieve censuur. Men heeft op voorhand het verbod uitgesproken om een uitzending op antenne te laten komen. Men heeft dat beslist vanwege de heisa in de pers en in de publieke opinie. U kunt dat draaien en keren zoveel u wilt, maar wat mij betreft, is dit preventieve censuur.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, de mediadecreten die hier zijn goedgekeurd en waar de uitvoerende macht en de bevoegde minister zich aan moeten houden, zeggen zeer duidelijk dat de VRT zijn programma-aanbod en uitzendingschema zeer autonoom opstelt.

Mijnheer Verstrepen, wat de relatie tussen de raad van bestuur en de inhoud van de programma's betreft, verwijs ik naar artikel 13, paragraaf 2, zevende lid, van de mediadecreten, dat heel duidelijk stelt dat het programma-aanbod en het uitzendingschema tot de exclusieve bevoegdheid van de gedelegeerd bestuur behoren. Volgens artikel 12, paragraaf 1, achtste lid, is de raad van bestuur bevoegd voor het uitoefenen van toezicht op de gedelegeerd bestuurder, onder meer voor wat betreft de uitvoering van de beheersovereenkomst. De beheersovereenkomst bepaalt dat de VRT zijn openbare-omroepopdracht uitvoert in overeenstemming met zijn missie en waarden, zoals die in mei 2004 door de raad van bestuur en het rechtscomité zijn vastgelegd.

De betrokken waarden stellen onder meer: “De VRT is zich als publieke onderneming ten volle bewust van zijn maatschappelijke en sociale verantwoordelijkheid en

van zijn voorbeeldfunctie. Het spreekt voor zich dat de VRT altijd de wetten zal respecteren.”

Het is duidelijk dat er in dit geval niet goed is gecommuniceerd. Ik heb dat ook heel duidelijk meegedeeld aan de gedelegeerd bestuurder. Ik heb daarover ook contact gehad met de voorzitter van de raad van bestuur. Spijtig genoeg zijn er op korte termijnen heel wat dergelijke voorbeelden geweest, die het probleem illustreren.

Collega's, ten eerste heeft de Vlaamse Regering en de bevoegde minister voor Media zich niet gemengd in het debat over het al of niet uitzenden. Ik was eerlijk gezegd not amused toen men in een of ander programma beweerde dat de VRT onder politieke druk of onder druk van de Vlaamse Regering tot die beslissing was gekomen. Ik heb de gedelegeerd bestuurder duidelijk gemaakt dat ik, mocht ik als minister iets dergelijks ondernemen, daar rechttoe rechtaan en transparant over zou communiceren. Maar als ik niet ingrijp, is het not done om een dergelijk schaamlapje te gebruiken om een beslissing te nemen in het directiecomité, hoe moeilijk die beslissing ook is. Ik heb heel duidelijk laten verstaan dat dat niet kan.

Als minister van Media zal ik mijn verantwoordelijkheid gebruiken en hier in het parlement verantwoording afleggen. Als ik ergens ingrijp, staat daar ook telkens mijn naam bij. Ik ga die lijn doortrekken, ook in erg gevoelige discussies zoals deze. De Vlaamse Regering is hier dus voor alle duidelijkheid niet tussengekomen.

Ten tweede heb ik ook met de voorzitter van de raad van bestuur gebeld. Ik heb van de voorzitter en de gedelegeerd-bestuurder begrepen dat het directiecomité deze beslissing heeft genomen. Dat is ook terecht. Op basis van de mediadecreten moet en kan zij deze beslissing nemen en moet zij er de volledige verantwoordelijkheid voor opnemen. Het is spijtig genoeg correct dat er geen goede communicatie over is gevoerd. Eerst is gezegd dat ze erachter stond, later niet meer. Iedereen, alle Vlamingen mogen van dit huis van vertrouwen verwachten dat er op een kordate en transparante wijze wordt gecommuniceerd. Het is jammer genoeg alweer een voorbeeld van hoe iets niet goed is aangepakt. Ik heb duidelijk gemaakt dat dit in de toekomst niet meer mag voorvallen, en men heeft zich daar dan ook volledig naar geschikt. Ze zullen er in de toekomst ook duidelijk naar handelen.

Wat het debat over de rode knop betreft dat gisteren is gehouden, zal ik met het directiecomité en de gedelegeerd-bestuurder van gedachten wisselen. Ik heb begrepen dat deze commissie daar ook ter plaatse, bij de VRT zelf, voort over zal discussiëren. Het debat dat daarover mogelijks zal plaatsgrijpen, heeft ook te

maken met de format en zo meer. Het gaat verder dan dit ene incident. Het vertoont ook structurele aspecten. De vragen die tijdens dat onderhoud zullen worden gesteld, vind ik heel interessant. Er zal zeker ook pertinent op worden geantwoord.

Er is dus geen inmenging vanuit de Vlaamse Regering geweest. Ik heb mij daar als bevoegde minister van Media niet in gemengd of heb evenmin voorkomen dat het programma zou worden uitgezonden. Ik heb me er niet in gemengd. Ik heb alleen achteraf vastgesteld hoe de communicatie is gelopen. Ik heb duidelijk aan de voorzitter van de raad van bestuur en de gedelegeerd-bestuurder laten weten wat ik ervan vond. Ik heb het u zonet toegelicht.

Wat de hele problematiek van censuur betreft, is het evident dat censuur ingaat tegen de fundamenteën van de democratie. Ik wil daar zeker eens een hele gedachtegang over ontwikkelen als daar een vraag over wordt gesteld. Alleen in uitzonderlijke omstandigheden, die zijn bepaald in artikel 10, paragraaf 2, van het EVRM, het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, kan men interveniëren en censuur opleggen, en dan is dat gerechtvaardigd. Het is alleen mogelijk in zeer uitzonderlijke omstandigheden. In deze zaak is er geen sprake van censuur van de openbare omroep. Er is nooit een interventie geweest. Het directiecomité heeft de beslissing genomen. De beslissing werd zeker niet door mij of de Vlaamse Regering genomen. Na alle elementen op een rijtje te hebben gezet en de communicatiefouten te hebben gerapporteerd, kunnen we stellen dat de zaak is uitgeklaard.

Extra maatregelen, rekening houdend met de gecoördineerde mediadecreten en de beheersovereenkomst, zijn niet nodig. Wel moet er voort met het directiecomité over gesproken worden, zoals de heer Decaluwe en anderen al eerder hebben gezegd, zodat zulke situaties zich niet meer zouden voordoen. Voorts moet de druk hoog worden gehouden op de rode knop om ervoor te zorgen dat discussies zoals deze die de laatste dagen in het parlement hoogtij vierden, zich niet langer zouden voordoen. Als bevoegde minister engageer ik me dan ook om alle initiatieven te nemen om dat in de toekomst te voorkomen, wetende dat de respectieve bevoegdheden door de Vlaamse wetgever duidelijk zijn vastgelegd in de mediadecreten.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: We moeten allemaal vaststellen dat er problemen zijn geweest met de communicatie. Het is duidelijk in sommige dossiers, zeker in dit dossier. De vraag is hoe daar in de toekomst aan kan worden geredigeerd. Ik neem er akte van dat u zich niet hebt gemengd in de discussie over het al dan niet uitzenden van de aflevering. Wat de discussie over de

censuur betreft, spreek ik me niet uit of het hier gaat over censuur in de letterlijke betekenis van het woord zoals het woord doorgaans wordt gebruikt.

Ik kan u zeggen dat er bij een groot aantal mensen het gevoel leeft dat ze een welbepaald programma niet mochten bekijken. Er blijft een wrang gevoel over van iets dat is gecensureerd, van een boodschap die is gecensureerd. Dat is ook de richting die sommige commentaren in de pers aanneemt. Ik vind het spijtig dat dit gevoel blijft hangen.

Het is natuurlijk een gevoelig onderwerp. Ik heb ook in de media gewerkt, en als u mij vraagt of ik dat zou hebben geprogrammeerd, zou ik daar ook neen op hebben geantwoord. Daar gaat het natuurlijk niet om. Het gaat voor een stuk ook over de artistieke vrijheid van programmamakers en over de journalistieke vrijheid. Het was, denk ik, verkeerd om dit programma van de antenne weg te houden. Dat gevoel hou ik er toch aan over.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb met aandacht geluisterd. We kennen effectief de bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder, de raad van bestuur, het management en zo meer. Dat staat netjes gestipuleerd.

Ik kom even terug op de deontologische codes die zonet zijn boven gehaald. Die staan in de beheersovereenkomst, alles staat op papier. Ik weet dus niet waarover men hier discussieert. Ik had liever gezien dat ze er niet in stonden, maar dat is een andere discussie die we zeker later nog eens kunnen houden, zoals het debat over de vrijheid van meningsuiting en de schending ervan. Dat wordt vast een heel boeiende discussie.

Als er al niet goed werd gecommuniceerd, stel ik de vraag wat goede communicatie precies inhoudt. In deze zaak zou het interessant zijn er een communicatie-expert op los te laten. Slangen is weg, dus moeten we iemand anders zoeken. De vraag is wie er gecommuniceerd heeft. Bent u van oordeel dat bijvoorbeeld de raad van bestuur mag communiceren, los van het standpunt van de VRT in zijn geheel? Is er een voorbeeldje van goede en slechte communicatie? Communiqueert alleen de gedelegeerd-bestuurder of het management, of mag de raad van bestuur ook communiceren? Dit staat los van het feit of ze al dan niet een mening hebben, want daar gaat het voor mij niet om. Als blijkt dat sommige journalisten schrijven dat daarmee is gedreigd, dan is er misschien wel een intentie bij de raad van bestuur om zelf iets te communiceren om de druk te verhogen.

We kunnen nog eindeloos discussiëren over de definitie van preventieve censuur, maar dit is wel een absolute

voorbeeldcase van het politieke correcte denken. Dat zegt dat, ook al is het niet waar, je geen forel mag klaarmaken omwille van een zekere Hitler met een snorretje die allereerste slechte dingen heeft gedaan en die iedereen kent. Ik blijf dat herhalen. De VRT, en zeker Canvas, beschikt over het grootste archief en uitzendingen over dat onderwerp. De zaak is dus in alle richtingen geduid.

De hele heisa ontsnapt mij nog steeds. Ik blijf bij mijn standpunt dat we ons niet met de inhoud van de programma's van de openbare omroep moeten bemoeien. De hele heisa is er wat over, maar hier blijft het gevoel van censuur hangen. De heer Demesmaeker heeft het al aangestipt.

We zijn allemaal politici en dan heeft men het al vlug over de perceptiemaatschappij. We leven nu eenmaal in een perceptiemaatschappij. We moeten daar niet knullig over doen. De perceptie is dat een openbare omroep in een politiek correct denkkader een uitzending niet volledig op antenne heeft laten gaan omdat het ging over een verzonnen gerecht van een dictator. Dat is wat overblijft, en dat is de perceptie bij sommige mensen die de openbare omroep ook mee financieren.

Onze taak is erop toe te zien dat de openbare omroep een baken en een voorbeeldfunctie is voor alle Vlamingen. Met die definitie worden we hier doodgeklopt. Dan stel ik de vraag of perceptie geen rol speelt. Of de zaken nu goed of slecht worden gecommuniceerd – en we hebben in dit huis al genoeg ervaring met communicatieblunders die ik bovendien nog niet zo zwaar taxeer –, gisteren ging het om een hele formele discussie en vandaag gaat het over de inhoud van een bepaald programma, over de format en de creatieve invulling. Ik heb daar een bedenking bij. Had het anders gelopen mocht het een reeks zijn geweest over de lievelingsgerechten van dictators van de wereld? Had men dan gezegd: ok? Nu staat het item tussen een zanger of iemand anders, en is het een probleem. Dan zijn wij toch aan het oordelen over de manier waarop sommige programma's in reeksen worden ingepast, en komt de vrijheid van de programmamakers in het gedrang. Dat is zeer belangrijk, we moeten daarover blijven waken, want we zetten de deur op een kier open, maar weten niet precies hoe ver.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Ik wil mijn mening over censuur niet meegeven. U bent wel zeer mild bij de beoordeling van dit incident. U zegt dat het om een probleem van communicatie gaat bij het management en voor een gedeelte bij de raad van bestuur. Ik ben die mening niet toegedaan. Het is meer dan een probleem van communicatie, het is een probleem van interne organisatie en verhoudingen binnen de VRT en de verhouding tussen het management en de raad van bestuur. Daar heeft het mee te maken. Als dat mank loopt, gebeuren er fouten.

Dan ontstaat het probleem dat er slecht wordt gecommuniceerd. Dat is de essentie.

Daarom vind ik u veel te mild, anders zouden dergelijke incidenten zo kort na elkaar niet hebben plaatsgevonden. Ik blijf met een open vraag zitten, en ik heb er geen antwoord op. Misschien komt het antwoord er later wel als dit blijft voortduren. Heeft het met de interne organisatie van de VRT te maken? Of gaat het om de verhouding tussen de organisatie van de VRT en de raad van bestuur?

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Ik heb nog een kleine reactie op wat de heer Demesmaeker zei. Hij sprak van journalistieke vrijheid. In dit geval is er geen journalist mee gemoeid. We moeten opletten met het woordgebruik en de zaken duidelijk onderscheiden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Werner Marginet tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bevoegdheidsdiscussie inzake het gebruik van de vrijkomende zendfrequenties na de stopzetting van de analoge televisieuitzendingen door de VRT

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Ik zal, gelet op de drukke agenda en het uitgelopen visincident, kort trachten te zijn.

Afgelopen week is de VRT gestopt met de analoge televisie-uitzendingen via de ether. Dit heeft als rechtstreeks gevolg dat er heel wat bandbreedte vrijkomt, wat men het 'digitaal dividend' noemt.

Als ik me nog goed onze voormalige minister van Media Bourgeois herinner, was het zijn bedoeling om de vrijgekomen bandbreedte te gebruiken voor digitale televisie-uitzendingen. Volgens deskundigen zou er zo zelfs plaats zijn voor 30 tot 50 zenders. Er kunnen met andere woorden heel wat nieuwe digitale zendpakketten worden samengesteld. In dit kader was de heer Bourgeois ook voorstander om de vrijgekomen frequenties te veilen, een beetje naar het voorbeeld van de UMTS-veiling enkele jaren geleden.

Intussen is minister Bourgeois geen minister van Media meer. Na zijn ontslag werden zijn bevoegdheden

door u, mijnheer de minister-president, overgenomen. Bovendien is er wat discussie ontstaan over de vrijgekomen frequenties. Ik kom daar onmiddellijk op terug. Maar in eerste instantie is het belangrijk te weten hoe de Vlaamse Regering vandaag staat tegenover de invulling van de vrijgekomen bandbreedte. Staat de Vlaamse Regering nog steeds achter het standpunt van minister Bourgeois dat de vrijgekomen VRT-frequenties moeten worden gebruikt voor digitale televisie-uitzendingen? En dat bovendien de frequenties verdeeld moeten worden door middel van een veiling naar het UMTS-voorbeeld?

Het antwoord op die vraag is belangrijk omdat we voorlopig nog steeds in België leven. En België zou België niet zijn als er geen discussie zou ontstaan tussen het federale en het Vlaamse niveau. Hier is dat ook weer het geval.

Het kabinet van federaal minister Van Quickenborne heeft zich intussen in de discussie gemengd. Minister Van Quickenborne is van mening dat de frequenties beter gebruikt zouden worden voor het internet. Hierin wordt Van Quickenborne gesteund door de Europese Commissie. Europees Commissaris Viviane Reding stelt dat we geen tweehonderdste televisiekanaal nodig hebben, maar wel internet voor iedereen. In deze gelegenheid wordt dan vaak verwezen naar de kostprijs voor breedband, die in ons land nog steeds hoger ligt dan in de buurlanden. Het kabinet-Van Quickenborne stelt dan ook dat het helemaal niet zeker is dat er een veiling komt.

Een en ander zou dus kunnen leiden tot een doorkruising van de door minister Bourgeois eerder gemaakte plannen. Mijnheer de minister-president, hoe staat de Vlaamse Regering tegenover de visie van de federale minister? Hebt u contact gehad met minister Van Quickenborne, en wat was het resultaat van die gesprekken? Zal er een veiling van de vrijgekomen frequenties plaatsvinden, en wat is dan de timing die de Vlaamse Regering vooropstelt?

Er wordt ook steeds gesteld dat er pas een veiling van de vrijgekomen frequenties kan komen na de verkoop van het VRT-zenderpark. Met dit laatste is de Vlaamse Regering al een hele tijd bezig, maar ze is er blijkbaar nog niet in geslaagd een overnemer te vinden. Klopt dat, mijnheer de minister-president? Ik zou graag van u vernemen hoe ver het staat met de verkoop van het zenderpark van de VRT. Wat is de timing van de Vlaamse Regering om dit af te ronden?

Het BIPT stelt dat niet de Vlaamse Regering, maar wel het BIPT bevoegd is. Via de media heeft het BIPT laten weten dat hij een zaak zou laten inleiden bij de Raad van State. Klopt deze berichtgeving? Is deze zaak aanhangig gemaakt bij de Raad van State? En wat is daar dan de stand van zaken? Wat zijn de mogelijke gevolgen van een dergelijke zaak? Kan de veiling van de frequenties

worden geblokkeerd, of zelfs als ze al heeft plaatsgevonden ongedaan gemaakt worden?

Een en ander komt enigszins pijnlijk over. In het Vlaamse regeerakkoord van 2004 werd duidelijk gesteld dat deze regering ging voor de regionalisering van de bevoegdheid Telecommunicatie. Deze bevoegdheidsdiscussie is een zoveelste bewijs dat de overheveling van de bevoegdheden Telecommunicatie allesbehalve een overbodige luxe is. Op een goed halfjaar voor het einde van deze regeerperiode moeten we vaststellen dat er voor de overheveling nog niet veel is gebeurd. Tenzij u, als onderhandelaar bij de gesprekken van gemeenschap tot gemeenschap, meer zou weten. Welke initiatieven hebt u intussen genomen om het deel van het regeerakkoord uit te voeren dat stelt dat de Vlaamse regering gaat voor een regionalisering van de bevoegdheid Telecommunicatie?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik wil me aansluiten bij die laatste vraag. Wat is de stand van zaken betreffende de bevoegdheid Telecommunicatie?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Dit is een zeer technisch dossier. Er is niet enkel een probleem met het BIPT, maar ook met het Belgisch leger. Er is onderhandeld in Genève over de frequenties. Uw voorganger heeft ervoor geopteerd alles op omroep te zetten, vandaar de discussie met de heer Van Quickenborne. Ik vind persoonlijk dat de heer Van Quickenborne een punt heeft, puur naar de consument toe dan. Qua bevoegdheden is het een andere vraag. Bij breedband wordt misschien een kans gemist om de concurrentie te verhogen.

Mijnheer de minister-president, dit dossier is ook gekoppeld aan het zenderpark. We hebben in de kranten gelezen dat er een bod is. We hebben ook de bedragen gelezen. Ik vind het merkwaardig dat dat allemaal in de krant staat, maar goed. Zolang men geen zekerheid heeft over die frequentie, heeft wie het binnenhaalt nog veel gaten in zijn businessplan.

Wat is de stand van zaken voor het zenderpark, in relatie tot de beheersovereenkomst? In de beheersovereenkomst staat uitdrukkelijk dat al wat dit opbrengt, geïnvesteerd zal worden onder meer in de digitalisering van het archief. Maar tijdens de eerste contacten zou de VRT 3,6 miljoen euro per jaar bij gevraagd hebben, omdat het geheel van het bod, de boekhoudkundige waarde en de betaling voor het gebruik tot een tekort leidt. Het dossier was oorspronkelijk goud, maar is budgettair nu lood geworden. Hoe gaat men daarmee om? Klopt dat? Wanneer neemt men een concrete beslissing?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, Vlaanderen heeft principieel de intentie om het totale frequentiespectrum dat resulteert uit de RRC06-onderhandelingen in te zetten voor omroep toepassingen, bijvoorbeeld DVB-T en DVB-H. Er is ook een besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 over de vaststelling van een digitaal frequentieplan voor aanbieders van radio- en televisieomroepnetwerken. Dat besluit is duidelijk.

Mijn voorganger, de heer Bourgeois, heeft toenmalig minister Verwilghen aangeschreven in 2007, met een kopie naar het BIPT, met de vraag om de frequentiebanden die vandaag worden gebruikt voor militaire doeleinden, voor draadloze microfoons en voor medische telemetrie vrij te maken tegen eind 2008 aangezien de Vlaamse Gemeenschap deze frequentiebanden heeft verworven en wil inzetten voor digitale omroep. Minister Verwilghen heeft zich in zijn brief niet verzet tegen de ingebruikname door de Vlaamse Gemeenschap van de frequentiebanden. Enkel over de timing van de vrijmaking van de frequenties door de militairen was er toen discussie. De laatste brief naar ex-collega Verwilghen bleef wel onbeantwoord.

Het BIPT heeft, als mijn informatie juist is, ook met de huidige ministers op federaal niveau contact opgenomen. Ik heb zelf geen rechtstreeks contact gehad met de heer Van Quickenborne of anderen.

Op de vraag naar de stand van zaken betreffende de zaak die het BIPT aanhangig zou hebben gemaakt bij de Raad van State, is in het verleden ook al door mijn voorganger geantwoord, naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe. Het BIPT heeft het digitale frequentieplan voor aanbieders van radio- en televisieomroepnetwerken aangevochten voor de Raad van State op 7 januari 2008, in hoofdzaak omwille van twee frequenties die nog mogelijk tot eind 2012 door de militaire overheid kunnen worden gebruikt. In deze zaak wisselen de beide partijen momenteel schriftelijke standpunten uit. De uitspraak van de Raad van State kan enkele jaren op zich laten wachten. Ondertussen blijft het bestreden digitale frequentieplan juridisch geldig, en kunnen op basis daarvan de nodige erkenningen en vergunningen voor digitale omroep worden uitgereikt.

Ondertussen wil ik natuurlijk wel werken aan een pragmatische oplossing. Mijn voorganger heeft al informeel contact gehad met de federale overheid. Ik hoop vrij snel tot een oplossing te komen.

De Vlaamse Regering heeft alvast rekening gehouden met de vraag van de federale overheid om bepaalde frequentiepakketten nog niet op te nemen in het zogenaamde 'frequentiepakkettenbesluit', dat door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd op 17 oktober

2008. In dit frequentiepakkettenbesluit worden de frequenties opgelijst die kunnen worden toegekend aan aanbieders van radio- en televisieomroepnetwerken.

De Vlaamse Regering heeft nooit een veiling van de betrokken digitale frequenties overwogen. Op 20 juli 2007 besliste de Vlaamse Regering dat de frequenties voor digitale radio-omroep en televisie verdeeld zullen worden door middel van een vergelijkende toets, of in het Engels een 'beauty contest'. De procedure voor deze vergelijkende toets en de vereisten waaraan kandidaten moeten voldoen werden vastgesteld in het besluit van 18 juli 2008 betreffende de voorwaarden en procedure voor het verkrijgen van een licentie voor het aanbieden van een radio- of televisieomroepnetwerk en de bijbehorende zendvergunningen. Deze tekst werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 14 oktober 2008. De voorwaarden van de vergelijkende toets voor het verkrijgen van een licentie zijn opgenomen in artikel 6 van dit procedurebesluit digitale ether. Er zal worden getoetst aan de hand van zeven criteria die worden opgesomd in dat artikel 6.

De Vlaamse Regering besliste ook al welke pakketten van digitale frequenties bij deze eerste vergelijkende toets worden vrijgegeven. Dit is een besluit van 17 oktober 2008. Uit dit besluit blijkt dat alle digitale frequentiepakketten voor digitale televisie zullen worden gegroepeerd binnen één vergunning. De houder van deze vergunning zal minstens één van de betrokken frequentiepakketten moeten inzetten voor DVBH, dus mobiele televisie.

Er zullen parallel twee vergelijkende toetsen georganiseerd worden: één voor het verkrijgen van een licentie voor het aanbieden van een televisieomroepnetwerk en één voor het verkrijgen van een licentie voor het aanbieden van een radio-omroepnetwerk. De betrokken procedures zullen starten met de publicatie in het Belgisch Staatsblad van een oproep tot het indienen van kandidaatstellingen.

Wat de verkoop van het zenderpark van de VRT betreft, is beslist om dat zenderpark te verzelfstandigen of te verkopen. In de beheersovereenkomst staat uitdrukkelijk dat eventuele bijkomende kosten ten gevolge van die verzelfstandiging een antwoord krijgen in de dotatie. We zitten nu in de laatste rechte lijn voor de verkoop van het zenderpark. Het is belangrijk om vrij snel tot een afronding te komen. Vervolgens moeten we zorgvuldig nagaan of de dotatie al dan niet moet worden verhoogd, en in dat geval moeten we kijken waar dat geld aan wordt besteed.

De problematiek van de bevoegdheid voor telecommunicatie is aangekaart bij de besprekingen in de loop van 2007 over een nieuwe staatshervorming. Er is toen geen akkoord over gesloten, ook niet over andere

punten. In de gemeenschapsdialoog kijken we verder welke deelakkoorden we kunnen afsluiten voor de regionale verkiezingen en welke daarna.

Ik begrijp dat deze commissie, of althans een aantal leden ervan, er nogmaals voor pleit de nodige aandacht te besteden aan die bevoegdheid qua telecommunicatie en stappen te zetten tot een regionalisering. De gesprekken in de gemeenschapsdialoog over alle elementen van mogelijke deelakkoorden zijn volop bezig. Zoals ik al meermaals heb gezegd, lijkt het me goed slechts te communiceren als er akkoorden zijn. We hebben al genoeg gecommuniceerd zonder dat er daadwerkelijk akkoorden waren. Een van de elementen van een goede communicatie is: communiceren wat we doen, niet wat we graag zouden willen of wat we zullen doen. De mensen zijn uitermate geïnteresseerd in resultaten, en niet in alles wat zich vooraf afspeelt.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat de meeste antwoorden gegeven zijn. We zullen bekijken hoe dit verder verloopt.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister-president, de heer Decaluwe heeft hier iets aangehaald waarop ik toch graag uw visie zou willen horen. Ik heb die immers niet gehoord in uw antwoord, en ze is niet onbelangrijk. Zult u het beleid van uw voorganger, minister Bourgeois, voortzetten, of zult u een nieuw accent toevoegen?

Dat nieuwe accent zou het volgende kunnen betreffen. Overal ter wereld gaat men die nieuwe golf lengten gebruiken voor andere toepassingen dan alleen maar televisie, namelijk voor nieuwe mobiele toepassingen en internet. Iedereen mikt daarop. Er zijn buitenlandse voorbeelden ter zake. Het is daarnet al gezegd: uw voorganger heeft volledig ingezet op televisie en radio: that's it. Gaan we dan niet een belangrijke evolutie missen? U bent nu de minister van Media. Ofwel zet u het vorige beleid voort, ofwel staat u ervoor open om dat toch ook eens te bekijken, en een visie te ontwikkelen waarin dat serieus wordt genomen. Als iedereen in de rest van de wereld mobiel internet begint aan te bieden, en Vlaanderen niet, dan lijkt dat me toch wat vreemd.

Minister-president Kris Peeters: In eerste instantie moeten we de beslissingen die de Vlaamse Regering heeft genomen, uitvoeren. Toen de heer Bourgeois nog deel uitmaakte van de Vlaamse Regering, maakte ik daar ook al deel van uit. Dat beleid wordt voortgezet.

Natuurlijk is uw vraag en die van de heer Decaluwe interessant, maar daar komt heel wat bij kijken. Een van

de elementen is bijvoorbeeld de vraag of Vlaanderen wel bevoegd is. U knikt, maar dat is niet het geval. Ik wil daar voort op ingaan, maar het gaat over heel wat meer facetten dan alleen de vraag of we dat beleid willen voortzetten.

Ik sta voor alles open. Ik ben een ruimdenkend mens. Over alles wat in deze commissie naar voren wordt geschoven, wil ik rustig nadenken. Ik wil daar ook op terugkomen. Ik denk echter dat de zaken wat complexer zijn, omdat de bevoegdheid om dit een andere wending te geven mogelijk niet mijn bevoegdheid is. U bent er zeker van dat dat wel het geval is. Ik ben daar minder zeker van. Ik ben echter bereid dat allemaal eens rustig uit te vlooien.

Afspraken zijn afspraken. Er is ook sprake van een internationaal kader. Dat is ook meegegeven in dat plan. We moeten de afspraken met enige zorg voort concretiseren en uitvoeren. Andere suggesties wil ik gerust bespreken, maar het is niet zo evident.

De heer Jurgen Verstrepen: Dan heb ik een laatste vraag. Mag ik hieruit begrijpen dat u bereid bent het gesprek op federaal niveau over deze materie op korte termijn aan te gaan, om de mogelijkheid van die andere beleidsvisie te creëren?

Minister-president Kris Peeters: Aangezien diverse leden die vraag hebben gesteld, lijkt het me aangewezen met minister Van Quickenborne aan tafel te gaan zitten en te bekijken wat zijn visie is, behalve wat hij publiek heeft gemaakt. We moeten bekijken wat het voortschrijdend inzicht is met betrekking tot die bevoegdheden en hoe we daar op een goede manier mee kunnen omgaan.

Ik zal dus die contacten hebben. Mocht u dat interesseren, dan zal ik daar ook verslag over uitbrengen in deze commissie. U zult me daar dan zeker een vraag over stellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het vermeende exclusiviteitscontract tussen het Canvasprogramma Phara en de voormalige voorzitter van de Arabisch-Europese Liga

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het betalen van onkosten van gasten in programma's in ruil voor exclusiviteit in het algemeen en over het exclusiviteitscontract tussen het Canvasprogramma Phara en de voormalige voorzitter van de Arabisch-Europese Liga in het bijzonder

De voorzitter: De heer Demesmaecker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaecker: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, Phara is een laatavondpraatprogramma van de nieuwsdienst van de openbare omroep, dat heel goed is gemaakt en gepresenteerd. Heel vaak kijk ik er met heel veel plezier naar.

Op 20 oktober jongstleden was in het programma een zekere Dyab Abou Jahjah te gast. De aanleiding was uiteraard zijn vrij spraak die ochtend door het Hof van Beroep van Antwerpen. U weet dat de voormalige voorman van de Arabisch-Europese Liga in eerste aanleg was veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf voor zijn rol in de Borgerhoutse straatrellen zes jaar geleden.

Op de website van het programma lezen we dat "Abou Jahjah zijn vrij spraak nu wil aangrijpen om zijn beweging van elke blaam te zuiveren. Dyab Abou is een druk gesolliciteerd man, maar Phara en Lieven Van Gils zijn erin geslaagd hem te strikken voor een exclusief interview in de studio." Daarbij was het woord 'exclusief' vet gedrukt.

Het spreekt vanzelf dat een goede journalist, als hij een verhaal of een gast heeft, probeert om exclusiviteit te krijgen, natuurlijk op vrijwillige basis. Dat hij daar dan graag mee uitpakt, is evident. Alleen heeft in dit concrete geval die exclusiviteit wel een prijs gehad. Mij is ter ore gekomen dat het programma de vliegtuigtickets van de heer Jahjah heeft betaald. Hij verblijft in Libanon. Het gaat dus over een vliegtuigticket Beiroet-Brussel en terug. Bovendien, zo vertelt men me, werden ook zijn hotelkosten voor de duur van zijn verblijf in België door de VRT betaald. In ruil werd een soort exclusiviteitsovereenkomst

met hem afgesproken, waardoor hij alleen een studio-interview mocht toestaan in het programma Phara.

Dit werd enkele dagen nadien ook bevestigd in De Morgen. Ook ik dacht dit verhaal exclusief te hebben, maar enkele dagen nadien stond het in De Morgen. In die krant werd dit eigenlijk toegegeven door hoofdredacteur Kris Hoflack. Dat roept een aantal deontologische vragen op. Het lijkt me niet kies voor een journalist om met een verdachte of een beschuldigde, nog voor hij moet verschijnen op zijn proces, een dergelijke overeenkomst af te sluiten, laat staan om hem te betalen in natura, in ruil voor een exclusiviteitsovereenkomst. Als journalisten iemand betalen, ondergraven ze toch wel de geloofwaardigheid van de nieuwsdienst en de journalistiek. Ook brengen ze de vrije nieuwsgaring in het gedrang.

Ik verneem eveneens dat ook het programma Terzake, een programma van dezelfde nieuwsdienst en uitgezonden op dezelfde zender, diezelfde avond ook graag de heer Jahjah in de studio had gehad. Dat is evident, want Terzake is een echt nieuwsprogramma geworden, dat de kijker een overzicht geeft van wat er te onthouden valt over die dag. Op de website van Terzake lezen we het volgende: "De corebusiness blijft wat het altijd is geweest: verrassende reportages met een andere kijk op het nieuws, verhelderende en verdiepende gesprekken, uitleg, kritiek, commentaar en opinies."

We zouden kunnen denken dat dat hier volkomen bij past. Helaas moest de Terzakekijker eerder op de avond op zijn honger blijven, net als de radioluisteraar, net omwille van die exclusiviteitsovereenkomst met dat andere Canvasprogramma, Phara. Terzake was het slachtoffer van een concurrentieslag in eigen huis. Ik lees in de krant dat men dat bij de VRT niet erg vindt. Een beetje concurrentie is nooit ongezond, zegt men daar. Toch hebben we er vragen bij. Het spreekt vanzelf dat ook andere, concurrerende zenders evenmin de kans hebben gekregen om de heer Jahjah te ontvangen in hun studio's.

Mijnheer de minister-president, klopt het dat het Canvasprogramma de heer Jahjah heeft uitgenodigd en zijn kosten voor vliegtuigtickets en het hotelverblijf heeft betaald? Is dat gebeurd in ruil voor een exclusiviteitsovereenkomst? Vindt u het kunnen dat een openbare omroep daar belastinggeld aan spendeert? Bent u het met mij eens dat dat eigenlijk niet strookt met de journalistieke deontologie en het principe van de vrije nieuwsgaring, waaraan de journalisten van onze openbare omroep zich toch zouden moeten houden? Wat onderneemt u om de VRT desnoods terecht te wijzen en ervoor te zorgen dat dit niet meer gebeurt?

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, mijn betoog kan relatief kort zijn. De heer Demesmaeker heeft immers zonet uitgelegd waarover het gaat.

Ik heb er sowieso al mijn bedenkingen bij dat de VRT, en in dit geval het programma Phara op Canvas, geldelijke middelen gebruikt om exclusiviteit over een bepaald item af te kopen. Dat sommige bladen geld over hebben om bijvoorbeeld in exclusiviteit de foto's van het kindje van Kim Clijsters op de voorpagina te zetten, kan ook bedenkelijk zijn – misschien nog meer voor de BV dan voor de bladen in kwestie –, maar het kan nog wel door de beugel. Voor een openbare omroep ligt dat echter mijns inziens toch enigszins anders, ten eerste omdat de VRT met belastinggeld werkt, ten tweede omdat het in het concrete geval over een heel ander soort journalistiek gaat. Samen met de heer Demesmaeker kunnen we ons toch wel wat deontologische vragen stellen.

Als dan ook nog blijkt dat andere programma's, nieuwsprogramma's van diezelfde openbare omroep, de dupe worden van een dergelijke exclusiviteitsovereenkomst met de programmamakers van Phara, is het hek toch wel echt van de dam. Dan belanden we in een situatie waarin diverse diensten van de openbare omroep elkaar concurreren met belastinggeld. Voor mij is zoiets te gek voor woorden. Het lijkt erop dat er daadwerkelijk zo'n exclusiviteitsovereenkomst of een exclusiviteitsafpraak was. Mijnheer de minister-president, voor alle duidelijkheid vragen we echter bevestiging hiervan aan u. En als dat zo was, hoeveel is er aan de heer Jahjah betaald en voor wat?

Al even interessant vind ik echter de verdediging ter zake van de hoofdredacteur van Phara. Volgens hem is het evident dat de onkosten van de gasten in het programma worden vergoed, en dus ook die van Jahjah, die volgens de hoofdredacteur anders zelfs niet naar België was gekomen. Dat maakt de zaak helemaal te gek voor woorden, want het betekent dat de VRT eigenlijk heeft betaald om Jahjah tot in het Hof van Beroep te krijgen.

Bovendien vraag ik me af hoe het precies zit met die 'vergoedingen voor gasten' bij de VRT. We hebben al de rapporten gehad van het Rekenhof over de contracten met de productiehuisen en over de onkostennota's. Die rapporten bulken steeds opnieuw van de vragen over een gebrek aan transparantie bij de VRT, over een onvoldoende motivering van contracten en onkosten.

Daarom vraag ik me af hoe het zit met die vergoedingen voor al de gasten van tv-programma's. Bestaan daar objectieve maatstaven voor? Bestaan er misschien vaste regels? Het is immers niet onbelangrijk te weten of alle gasten van programma's worden vergoed voor hun onkosten, voor hun vervoersonkosten. Of wordt er daarin een verschil gemaakt? Welke onkosten worden er precies vergoed? Ik ben nog nooit voor een tv-programma

gevraagd, dus ik weet het niet, maar is het vaste prik dat politici, BV's en andere interessante gasten worden vergoed voor hun deelname aan programma's? Mijns inziens moeten dergelijke werkwijzen duidelijk gemotiveerd en transparant zijn. Het gaat tenslotte, zoals ik al zei, over gemeenschapsgeld, en daar moet verantwoord mee worden omgesprongen.

Mijnheer de minister-president, als er ter zake geen transparante of objectieve maatstaven of regels bestaan, bent u dan niet van oordeel dat het, in het belang van de VRT en de uitgavenpolitiek, nuttig zou zijn dat die wel bestaan? Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering ten aanzien van het betalen van onkosten of het betalen van vergoedingen door de VRT in ruil voor exclusiviteit? Kan dat of kan dat niet? Of kan het in bepaalde beperkte gevallen? Zo ja, welke?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, het verbaast me enigszins dat de heer Marginet die vragen stelt. Als ik me goed herinner, heeft hij in de raad van bestuur van de openbare omroep gezeteld. Hij zou dan ook moeten weten dat al van in de tijd dat de dieren nog spraken, onkostenvergoedingen werden uitgekeerd aan gasten van allerlei programma's. Volgens mij gaat het hier om productiekosten. Dat een openbare omroep vluchten of hotelkosten betaalt, is niet vreemd. In deze aangelegenheid neem ik dan ook de verdediging van de VRT op.

Het is toch wel een eigenaardige discussie. Als we alles afschaffen, zullen we ons binnenkort moeten afvragen waarom iedereen is overgestapt naar de commerciële zenders. De reden is dan omdat er onkostenvergoedingen betaald moeten worden. Het gaat om een recuperatie van dezelfde belastingbetaler die eens in een programma van de VRT mag komen. Men kan dan op zijn minst zijn benzine en koffie betalen.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mijnheer de voorzitter, collega's, ook ik verbaas me over de vraag. Ik begrijp dat er een hele discussie is gevoerd over de figuur van Abou Jahjah. Wat gebeurd is, is een heel normale gang van zaken. En ik zal even advocaat van de duivel spelen. Zolang we de duale, commerciële opdracht geven aan de VRT is het normaal dat ook zij kiezen voor exclusiviteit. Die mensen hebben te maken met de druk van de kijkcijfers. Bij mijn weten worden onkosten altijd vergoed. Dat is ook niet meer dan terecht. Uiteindelijk is het niet Abou Jahjah die gevraagd heeft om te komen. Er kan dan ook geen discussie zijn.

Wel is er al jaren een interne strijd tussen programma's bezig. We ondervinden dat zelf toch ook! Als men bij Phara zit, moet men niet bij Volt zijn. Die exclusiviteit

geldt zelfs intern. Ze proberen zo veel mogelijk kijkers te halen en hun programma's aantrekkelijk te maken. Dat is dus een heel normale zaak.

Ik geef toe dat het in dit geval wat vreemd is. Volgens mij moeten we echter iedereen op dezelfde manier behandelen. De man was vrijgesproken van alle aantijgingen. Het is geen crimineel. Ik zie niet in wat het probleem kan zijn.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, wie men vraagt, hoe een en ander wordt geregeld, welke afwegingen men moet maken, dat is niet onze zaak. De vraag kan wel gesteld worden hoe de VRT zich intern organiseert om met interne discussie en interne concurrentie om te gaan. De omroep moet zelf oordelen hoe ver ze gaat.

Mijnheer de minister-president, ook hier gaat het om een probleem van communicatie. Het is echter aan de hoofdredacteurs en het management om te bepalen hoe een en ander geregeld wordt. Ze moeten de zaak daarna dan maar goed uitleggen, zodat degenen die dat willen, het ook kunnen begrijpen.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Abou Jahjah is niet eender wie. We hebben ook de indruk dat alles al geregeld was voor het proces. We konden toen nog niet weten of de veroordeling bevestigd zou worden en hij al dan niet de stempel van crimineel zou dragen.

Bovendien gaat men nogal losjes over de exclusiviteit heen. Het gaat hier over exclusiviteit tussen de verschillende diensten, netten van de openbare omroep zelf. Eigenlijk wordt met belastinggeld de interne concurrentie betaald. Ik heb hier gewoon duidelijkheid gevraagd.

De voorzitter: Collega's, ik ben het volledig eens met de stelling van mevrouw Hermans. Ik heb een ogenblik geaarzeld of ik deze vragen wel zou laten stellen. Ik vond dat we ons eigenlijk mengen in de operationele bevoegdheid van de VRT. Als een redacteur beslist om de reiskosten van om het even wie terug te betalen, dan is dat zijn verantwoordelijkheid. Het directiecomité en, misschien de raad van bestuur, is daar dan bevoegd voor.

Ik heb de vragen toch aanvaard omdat ik, de woorden van de heer Verstrepen indachtig, niet beschuldigd zou willen worden van preventieve censuur.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, het is belangrijk dat een aantal commissieleden in het voordeel van de VRT hebben gesproken.

Ik heb me over deze kwestie geïnformeerd. Ik ben niet iemand die zich mengt in de discussies over de programmatie, over de inhoud of over wie men moet uitnodigen. Ik heb begrepen dat de heer Jahjah ook geïnterviewd werd op het één-journaal van 13 uur. Uit de informatie die ik heb gekregen, blijkt dat er geen exclusiviteitsafspraken gemaakt waren. Ik ben ook niet elke keer aanwezig als die discussies gevoerd worden.

De reiskosten heen en terug werden door de VRT terugbetaald. Men had ook een filmploeg naar ginder kunnen sturen. Een aantal collega's hebben het daar ook over gehad. Degenen die al eens worden uitgenodigd voor die programma's weten dat er zeker een aanbod is. Niet iedereen gaat in op de vraag om die reiskosten terug te betalen. De VRT heeft daar deontologische richtlijnen over. Het gaat dan om gasten voor programma's van de nieuwsdienst, voor non-fictieprogramma's, voor politici in entertainment- en infotainmentprogramma's, voor cocommentatoren bij sportevenementen.

In deze richtlijnen staan vooral een aantal inhoudelijke regels en gedragsregels. De VRT betaalt nooit voor informatie. Dat is ook zo bepaald in de deontologische code van de VRT-nieuwsdienst. De VRT vergoedt gemaakte onkosten en reiskosten, zoals die voor een taxi, het openbaar vervoer, het gebruik van de eigen wagen, aan gasten die op vraag van de VRT deelnemen aan programma's. Dat gebeurt volgens de officiële tarieven van de VRT. Veel gasten zien daar om verschillende redenen van af. Sommigen willen graag nog eens terug komen. *(Gelach)*

De VRT heeft niet betaald voor de exclusiviteit. De omroep heeft betaald voor de kosten die de betrokkene heeft gemaakt.

Mijnheer de voorzitter, ik wil u niet aanzetten tot censuur. Over dergelijke vragen kan ik echter enkel de informatie geven die ikzelf daarover krijg van de betrokken diensten van de VRT. Ik maak die ook zeer graag over. Ik heb echter geen andere of bijkomende informatie.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, ik ben het toch niet eens met een aantal zaken die hier werden gezegd. Voor ik deze vraag heb ingediend, heb ik enkele gewezen collega's gepolst. Bij een aantal mensen bestaan toch grote vragen over dit soort afspraken en de manier waarop een en ander is gebeurd. Men mag ook niet vergeten dat de afspraak met de heer Abou Jahjah werd gemaakt voor de uitspraak en voor zijn zaak zou voorkomen bij het hof van beroep. Hij was veroordeeld in eerste aanleg. De afspraak werd gemaakt nog voor hij naar België zou komen voor zijn rechtszaak. Dat is toch een vreemd principe.

Iemand betalen die in eerste aanleg veroordeeld is om naar zijn rechtszaak te komen, dat is voor mij een stap te ver. Want wat is dan de houding indien hij ook in tweede aanleg zou zijn veroordeeld? Stel u voor dat hij ter plaatse in de boeien zou zijn geslagen. Ik vind dat de VRT over de schreef is gegaan. Ik hoor dat de reiskosten zijn betaald. Meestal gaat het om het vervoer met de eigen wagen. Hier gaat het echter om vliegtuigtickets heen en terug. Het excuus dat daarvoor wordt gegeven, is dat het goedkope tickets waren. Ik heb daar toch journalistieke deontologische vragen bij.

Voor het overige ben ik het roerend eens met mevrouw Hermans. Stop de dubbele financiering van de VRT, en dan gebeuren dergelijke zaken niet meer!

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Ik heb daarnet al gezegd dat hij toen nog in eerste aanleg veroordeeld was.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de huidige duur van de zendvergunningen van de particuliere radio-omroepen, de opmaak van een nieuw radiofrequentieplan en de stimulering van de digitalisering van de radiosector

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, deze vraag heeft betrekking op de door het parlement unaniem goedgekeurde resolutie betreffende de huidige duur van de zendvergunningen van de particuliere radio-omroepen, de opmaak van een nieuw radiofrequentieplan en de stimulering van de digitalisering van de radiosector.

De tijd dringt, want de zendvergunningen voor commerciële landelijke omroepen verlopen. De regering heeft het engagement aangegaan om, in opvolging van de resolutie, een aantal initiatieven te nemen.

Mijnheer de minister-president, in de resolutie vraagt het parlement de Vlaamse Regering om na te gaan in welke mate het wenselijk is om alle bestaande zendvergunningen te verlengen, voorbereidingen te treffen opdat een nieuw frequentieplan kan worden opgesteld en te onderzoeken welke maatregelen genomen moeten worden om de digitalisering van de radiosector te stimuleren. Welke

initiatieven hebben u of uw voorganger genomen om de aanbevelingen van deze resolutie uit te voeren?

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mijnheer de voorzitter, de resolutie is zeer duidelijk. Ik wil erop wijzen dat de resolutie zeer belangrijk is. Het is belangrijk dat we er werk van maken.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik heb allang begrepen dat resoluties door een minister zeer au sérieux genomen moeten worden om problemen te voorkomen. *(Gelach)*

Mijnheer Decaluwe, ik heb de administratie gevraagd een plan van aanpak op te maken om aan deze resolutie tegemoet te komen. Daarin moet minstens een inventaris van de plus- en minpunten van het bestaande frequentielandschap en een analyse van de moeilijke frequenties worden opgenomen. Tevens moet worden onderzocht of een verlenging van de bestaande zendvergunningen mogelijk is. Ten slotte moeten ook de mogelijkheden voor het stimuleren van digitale radio onderzocht worden.

In de beleidsbrief Media van 2009 heb ik daar ook nog aandacht aan besteed. Zonder op de feiten te willen vooruitlopen zou het bijvoorbeeld goed mogelijk kunnen zijn dat er nood is aan een nieuw frequentieplan en dat – om dat frequentieplan in te voeren – de duur van de lopende erkenningen en zendvergunningen moet worden aangepast om te zorgen voor een gemeenschappelijk startpunt voor een nieuwe erkenningsronde.

Bij dit alles moet natuurlijk rekening worden gehouden met het feit dat Vlaanderen een moeilijk gebied is wat frequentieplanning betreft, onder meer omwille van de talrijke buurlanden waarmee rekening moet worden gehouden. Bij frequentieplanning gelden ook internationale en nationale afspraken. Een volledige studie uitvoeren met inbegrip van alle details vraagt derhalve de nodige tijd. Daar vraag ik wat begrip voor.

In de overwegingen van de resolutie is gesteld dat er momenteel nog onduidelijkheid heerst over het digitaal systeem dat in Europa de bovenhand zal krijgen voor de distributie van digitale radio. Zo komen er heden verschillende potentiële technologieën ter sprake voor de eventuele digitalisering van de FM-band. Definitieve opties zijn er in Europa hieromtrent echter nog niet genomen. Het internationaal geldende regime voor FM is nog steeds het akkoord van Genève van 1984. Mijn administratie volgt de ontwikkelingen op Europees niveau van zeer nabij op, zeker over de mogelijke digitalisering van de FM-band. Ik zal de administratie laten

nagaan of andere Europese landen vragende partij zijn voor de digitalisering van de FM-band.

In verband met de digitalisering van radio kan bijkomend worden opgemerkt dat het zogenaamde frequentiepakkettenbesluit, dat is goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 17 oktober 2008, onder meer bepaalt dat er een frequentieblok voor de bediening van heel Vlaanderen voor uitzendingen in T-DAB ter beschikking van de markt kan worden gesteld waardoor reeds nieuwe mogelijkheden ontstaan voor het verzorgen van digitale radio-uitzendingen.

Mijnheer de voorzitter, beste leden, de resolutie wordt zeer ter harte genomen. De administratie heeft die opdrachten reeds gekregen. Ik heb u de contouren en de mogelijkheden gegeven, zeker wat het startpunt betreft. Ik wil er ook niet op vooruitlopen, daarover kan verder van gedachten worden gewisseld. We moeten ons daar goed over informeren en documenteren en dan de nodige stappen zetten.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor de aanpak. Bestaat er een timing als de administratie met haar bevindingen naar voren moet komen, als er eventueel nog beslissingen moeten worden genomen? Het is belangrijk dat er een vrij scherpe timing wordt aangehouden. Het moet nog de moeite waard zijn.

Minister-president Kris Peeters: Ik begrijp dat u een strenge timing vraagt. Er is nu geen scherpe timing afgesproken, maar ik zal dat meenemen. Ik begrijp dat het nog de moeite moet lonen. Ik zal zorgen voor een strenge timing, zonder daar nu al een datum op te plakken. Wat mij betreft is het vanzelfsprekend dat het nog binnen deze legislatuur zal zijn. Of het zal lukken, is een ander paar mouwen.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mijnheer de minister-president, bedankt voor uw antwoord. U zegt dat u zult onderzoeken of we het frequentieplan opnieuw kunnen aannemen of herbekijken en dergelijke. U zegt dat de buurlanden soms een probleem vormen. Ik wil even opmerken dat technisch gezien die buurlanden geen probleem vormen. Ik woon op 5 kilometer van de grens. Als ik op de grens sta, merk ik dat Nederland daar stopt met uitzenden. Het is technisch wel mogelijk. Het is de nonchalance bij onze zuiderburen die ons in moeilijkheden brengt. Daar zit de knoop. Het is geen technisch probleem, maar een probleem van goodwill.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb me misschien onvolledig uitgedrukt. Ik ben er niet technisch in onderlegd, maar het gaat over technische afspraken. Ook al is

het technisch allemaal mogelijk, je moet daar een afspraak over maken. Daar wilde ik naar verwijzen. Wat betreft de technische mogelijkheden, sluit ik me zonder enige voorkennis bij uw technische kennis aan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de commercialisering van de VRT-websites

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, deze discussie heb ik in het verleden in deze commissie al eens proberen aan te wakkeren. Nu is het een onderwerp waarvan we moeten zien hoe bruingebrand het is.

Mijn aandacht is getrokken op een ogenblik dat we in de plenaire vergadering tijdens een actualiteitsdebat aan het discussiëren waren over de toestand van Dexia en Ethias. Ik was aan het zoeken naar een quote om u in verlegenheid te brengen tijdens dat debat, en ik ging online op mijn computer. Ik kwam terecht op de website van de VRT en Villa Politica. Het cynische was dat, terwijl wij aan het discussiëren waren over de banken, er naast de inhoud van het vragenuurtje stond: basisrente ING nu 4,25 percent.

Minister-president Kris Peeters: Maar een quote die mij in verlegenheid bracht, hebt u niet gevonden?

De heer Jurgen Verstrepen: Die heb ik niet gevonden. Dankzij de reclame op de VRT heb ik niet verder naar die quote gezocht.

Mijn aandacht was echter getrokken. Ik heb dan alle websites van de openbare omroep eens bekeken. Ik merkte, zoals bij heel veel websites in de commerciële sector, dat de website gewoon vol staat met reclame: teksten, content pagina's, skyscrapers, banners, buttons. Alle formaten die gekend zijn in de commerciële wereld en de onlineadvertising, vind je terug op de websites van één, Canvas, Radio 1 enzovoort. Alleen op Ketnet niet, men is zo slim geweest daar geen advertenties te plaatsen. Dat wil zeggen dat men toch met enige voorbedachten rade daarmee bezig is.

Ik heb vervolgens gekeken naar de andere landen: de BBC en de openbare omroepen in Frankrijk en

Duitsland. In die landen is reclame op bepaalde zenders toegelaten, wat voor de VRT niet het geval is. Op de websites van die openbare omroepen vond ik geen reclame. Daar wordt dus zeer klare wijn geschonken. Doordat ze reclame kunnen maken op de televisie, zouden ze misschien beter een crossreclame maken op de websites. Hier hebben we dus een omgekeerde beweging.

Ik ben gaan zoeken of de openbare omroep wel reclame mag brengen, want dit is duidelijk reclame. In de decreten staat dat de televisieomroep van de Vlaamse Gemeenschap enkel reclame kan brengen met het oog op zelfpromotie en gemachtigd is om boodschappen van algemeen nut te brengen. De televisieomroep van de Vlaamse omroep is gemachtigd sponsoring te brengen: sponsorvermeldingen, uitsluitend de naam van de sponsor, de handelsnaam, het logo, het product enzovoort. De vermelding mag geanimeerd zijn en niet langer dan 5 seconden per sponsor duren.

Dat zijn allemaal definities die te maken hebben met reclame op de televisieomroep VRT. Nergens heb ik iets gevonden waarin een omschrijving staat van reclamevoering op de interactieve platformen van de openbare omroep. De website van de VRT is echter niet zomaar een website, omdat mensen daar naartoe surfen om naar de radio te luisteren en naar televisie te kijken. Ik doe dat ook. Als ik het nieuws niet heb kunnen bekijken of om andere programma's te herbekijken, bekijk ik de website van de VRT. Je wordt als kijker en mediaconsument van de openbare omroep geleid naar de websites. Daar wordt een automatische promo voor gemaakt op alle traditionele tv- en radiokanalen. De VRT promoot zijn websites, en daardoor heeft hij zeer veel bezoek op die websites. Dat is interessant, want ze zitten ook in de CIM-metingen. De resultaten van de CIM-metingen worden gebruikt door de reclameregieën, en de reclameregie pompt de websites vol met onlineadvertising. Zo is de cirkel rond.

In de decreten vind ik nergens iets waaruit zou blijken dat de openbare omroep een traditionele reclameclip niet op zijn internetsites zou mogen zetten. Dat staat er gewoon niet in. Nu zijn dat advertenties in de tekst. Als ze er morgen een reclameclip insteken en wij stellen daar een vraag over, zult u antwoorden: het staat niet omschreven. En als het niet omschreven staat, dan mag het.

Mijnheer de minister-president, hier staat een waanzinnige deur open naar iets dat succesvol is. Heel veel mensen proberen nieuwe interactieve projecten in de privé-sector te financieren met webvertising en alles wat daar omheen hangt, maar zij hebben niet die promotiekanalen. Dan hebben we weer de discussie dat de VRT dit doet met overheidsgeld, met belastinggeld, hij promoot zijn eigen kanalen en kan zijn websites voor veel geld in de markt zetten. Dan bekriipt mij het gevoel dat dit een groeiende en attractieve manier voor financiering is. Daar zijn cijfers over. Het gaat me niet over de cijfers an sich, maar het gaat erover dat je dat verder kunt uitbouwen

zonder problemen. Men kan niets ondernemen tegen het feit dat er een commercial zal worden opgestart op die websites.

Mijnheer de minister-president, het ging ook over de Zevende Dag. Je kunt erover discussiëren of het een informatieprogramma is of niet. Die discussie wil ik zelfs niet voeren. Kan de VRT op al zijn websites ongelimiteerd commerciële advertenties plaatsen? Welke internetproducten bij de VRT zijn uitgesloten van commerciële advertenties? Mag de VRT commercials, bewegend met geluid, met animatie, verwerken in zijn online kanalen? In hoeverre is het toegelaten de contentpages van alle VRT-websites op te vullen met commerciële online advertenties in de teksten? Welke websiteonderdelen en kanalen van de VRT zijn verboden voor commercialisering? Bent u van oordeel dat de commercialisering van de online activiteiten van de openbare omroep gelimiteerd moet worden en dat er dan misschien decreetaanpassingen nodig zijn?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, alles wat nu gebeurt bij de VRT is volgens mij allemaal wettelijk. Als men de openbare omroep dwingt om een percentage commerciële inkomsten te halen, creëert men die problemen. Het is een dossier dat vroeg of laat ook op de Europese tafel komt. Als men websites voor informatie betaalt met belastinggeld, dan komt men in concurrentie met websites van De Standaard, De Morgen en andere informatiedragers. Dat zijn puur private bedrijven. Als men overdrijft, komt men vroeg of laat in de problemen en zal Europa optreden. Dat is een nuchtere vaststelling. Daarom moet de advertising gemodereerd zijn. De politiek heeft de fout gemaakt door de VRT in die beheersovereenkomst te veel commerciële inkomsten te laten hebben.

Verder stel ik ook vast dat achter de rode knop hetzelfde gebeurt. Ik denk dat dat allemaal wettelijk kan. De decreten zijn wat achterhaald, er is nu een nieuwe oefening bezig. Deze commissie moet zich eens grondig bezinnen over wat kan en wat niet, om dan de nodige initiatieven te nemen om het ontwerp op een aantal punten al dan niet bij te sturen. Dan kunnen we die discussies voorgoed sluiten en weet de openbare omroep wat kan en wat niet kan. Anders krijgen we vroeg of laat problemen met Europa.

De voorzitter: Ik sluit me graag bij die laatste opmerking aan.

De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik vind het een pertinente vraag. De heer Decaluwe legt de vinger op de wonde. Ik heb de indruk dat we een beetje achter de feiten aanhollen en dat de decreten achterhaald zijn.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik sluit me aan bij de collega's. Wij zien al maanden zulke zaken. Zolang wij de VRT de opdracht geven om ook commerciële inkomsten te hebben zonder reclame uit te zenden, zullen we daarmee geconfronteerd worden. Ik wil alleen meegeven dat het bijzonder moeilijk zal zijn om dat te limiteren en te formuleren wat kan en wat niet kan, maar die oefening moet zeker worden gemaakt. We hebben dat al vaker gedaan. Als we een beslissing nemen, moet het een beslissing zijn die de zaken voor eens en voor altijd duidelijk maakt.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, de VRT heeft een document opgemaakt, getiteld Kader Merchandising en Nevenactiviteiten. Dat document is ook goedgekeurd door de raad van bestuur.

In het verleden is hier al eens gevraagd om inzage te krijgen in dat document. Ik zal daarvoor de nodige initiatieven nemen. Volgens dat Kader Merchandising en Nevenactiviteiten kan de VRT advertentieruimte verkopen op zijn website. De VRT kan ook de advertentieruimte binnen zijn internetradiospeler commercialiseren. De Ketnensite is daarvan uitgesloten, net als de website deredactie.be en de subsites die daarop zijn aangesloten.

De VRT sluit geen commerciële advertentieformaten uit. De VRT houdt zich uiteraard aan alle wettelijke bepalingen. Het onderscheid tussen redactionele en commerciële bijdragen wordt altijd duidelijk gemaakt.

Als de VRT zijn lineaire televisienetten zou streamen op het net, wat momenteel niet gebeurt, dan zou hij daarin geen reclamespots kunnen inlassen.

U vroeg ten slotte mijn oordeel over het al dan niet limiteren van de commercialisering van de online activiteiten van de openbare omroep. Dit is geen nieuw feit, mijnheer Verstrepen. De VRT commercialiseert zijn sites al sinds geruime tijd. De omroep wil de commercialisering van de advertentieruimte nog professioneler aanpakken. Als je daar andere regels gaat opleggen, kun je je natuurlijk afvragen wat dat betekent voor het financiële plan dat aan de beheersovereenkomst is gehecht. Bij nieuwe inperkingen volgt immers altijd meteen de vraag naar compensaties.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord.

Dat de raad van bestuur een beslissing neemt en een document opstelt, is één zaak. Dit gaat echter verder. De raad van bestuur van de VRT heeft in het verleden al

heel wat beslissingen genomen die nadien niet conform de decreten bleken te zijn, of waar de nodige discussie over was – en dan druk ik mij voorzichtig uit.

Het is logisch dat de VRT zo iets beslist als het toegelaten is. Het punt is dat iedereen nog vastzit in dat analoge denken, dat traditionele verhaal van een televisieomroep. Maar een heel grote generatie, met name de jongere generatie, bekijkt dat heel anders. Wij waren vroeger analoog, en denken vandaag soms nog altijd analoog. Die jonge mensen zijn vandaag digitaal. Kijk maar naar de opmars van alle geluids- en beeldtoepassingen via allerlei websites. Dat draait allemaal rond beeld en geluid. De mediabeleving en -consumptie zijn dus bij een heel grote generatie veranderd.

Die websites zijn vandaag standalone mediakanalen, die vergelijkbaar zijn met een televisie- of een radiokanaal. In Nederland zijn er studies uitgevoerd waaruit blijkt dat 50 procent van de jonge doelgroep via de computer naar de radio luistert, en niet meer via een klassiek toestel. Die mediabeleving is er vandaag dus al.

Je kunt die discussie niet uit de weg gaan door te stellen dat de raad van bestuur een of andere beslissing heeft genomen. Natuurlijk heeft de raad van bestuur zo'n beslissing genomen, want hij werkt binnen het bestaande kader. Maar ik zeg u dat er vandaag geen kader is in dit verhaal. We moeten dringend eens nadenken over een kader inzake commercialisering.

Waarom slagen de BBC, Antenne 2 of ZDF erin om hun websites reclamevrij te houden? Dat zijn tenslotte ook openbare omroepen. Dat is een bedenking die je kunt maken.

Het antwoord dat u hebt gegeven, is hetzelfde antwoord dat de VRT al heeft gegeven, namelijk dat ze zonder problemen commercials op hun websites kunnen zetten. Ze kunnen er zelfs interactieve commercials op zetten. Zoals de situatie vandaag is, kan de VRT zijn sites perfect in de diepte uitwerken en commercialiseren. Wij kunnen dan alleen maar vaststellen dat de raad van bestuur dat zo heeft beslist. Wij hebben geen document in handen dat de krijtlijnen uitzet en dat ons helpt te bepalen in welke mate dat een gevaar betekent voor de groei van een creatieve sector in Vlaanderen die ook moet overleven van online advertising.

Het sterkst groeiende advertisingsegment van vandaag zit volledig online. En plots zien we dat de openbare omroep zich in dat segment gaat bewegen. Dat staat los van de discussie over een gemengde financiering en dergelijke. Het gaat hier over een ontbrekend kader. Zolang dat kader ontbreekt, kan men doen wat men wil. En uiteraard is men voorzichtig aan de Reyerslaan. Ze zijn niet dom, dat weten we. Uiteraard zullen ze nog geen commercial met bewegende beelden en geluid voor een of ander

Captain Igloproduct op hun website gooien, omdat ze weten dat deze commissie daar vragen over zal stellen.

Ik pleit ervoor om daar een kader rond te creëren. Dat moet snel gebeuren, want het evolueert snel. En het kan nog even duren voor zo'n regelgevend kader tot stand komt.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voor alle duidelijkheid: ik heb niet gezegd dat er achter de rode knop al reclame zit. Maar strikt juridisch genomen, kan dat wel. En zoals we de VRT kennen... (*Gelach*)

Maar als het zover komt, zal het kot hier te klein zijn, want dan gaat het werkelijk over reclame op televisie. Als de VRT dat durft – en juridisch gezien is het vandaag mogelijk – dan voorspel ik hier heel zware discussies. En dan zullen we er bij het volgende regeerakkoord voor pleiten dat dat op alle vlakken aan banden wordt gelegd. Ze moeten niet de commerciële toer opgaan achter de rode knop omdat het daar juridisch mogelijk is. Als ze dat doen, zullen ze de CD&V-fractie op hun weg tegenkomen. Dit kan absoluut niet.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik neem aan dat de VRT-top de notulen van deze commissie altijd zeer aandachtig leest. Hierbij zijn die mensen dan ook gewaarschuwd.

Mijnheer Verstrepen, het is altijd een beetje sneu om zogeheten asymmetrische informatieposities te hebben. Ik wil in eerste instantie dat het kader inzake merchandising vrij kan worden ingekeken, zodat u en de andere leden van de commissie daarover kunnen beschikken.

En uw tweede vraag is of we niet, gezien de snelheid van de ontwikkelingen en het feit dat de wetgever altijd wat achter de feiten aanholt, wat sneller actief moeten zijn. Ik denk dat als de wetgever die toch het laatste woord heeft, stappen moet zetten, we daar rustig over moeten spreken. Het is in eerste instantie belangrijk om met volledige informatie het debat aan te snijden en te weten wat nu het kader van de merchandising is en wat nevenactiviteiten zijn zoals ze zijn bepaald binnen de ruime mogelijkheden van de wetgeving. Wat er al dan niet over is, en of we daar wel wetgevend moeten optreden, is een punt. Maar als we beperkingen zouden opleggen of er een strenger kader voor creëren, weet ik zeker dat er vragen zullen komen hoe dat budgettair dan wordt gecompenseerd.

Dat neemt niet weg dat de discussie kan worden voortgezet, maar in eerste instantie moet worden gewerkt aan het opheffen van de asymmetrische informatiepositie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beslissingen van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) in verband met boodschappen van algemeen nut

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Nog niet zo lang geleden hebben we hier zeer uitvoerig gedebatteerd over een aanpassing van het decreet, vaak tot ergernis van de toenmalige minister van Media. Het duurde allemaal te lang. Er zijn verschillende goede vragen gesteld door bijna alle leden. Er zijn zeer goede antwoorden van de minister op gevolgd. Ze zijn allemaal duidelijk in het verslag te raadplegen. Als ik dan de beslissing lees van de Vlaamse Regulator voor de Media, dan rijzen er bij mij ernstige vragen over de methodiek van de besluitvorming. Ik verklaar me nader.

Men stelt het volgende: "Ingevolge de beslissing 2008/032 werd het ambtshalve onderzoek aangaande boodschappen van algemeen nut 'Kazen van bij ons' verdergezet. De Regulator besluit dat de sponsorvermelding van Lunchgarden uitgaat van een sponsor verbonden aan de opdrachtgever voor de BAN. Het is dus niet de omroep die de betrokken sponsorvermelding aan de BAN heeft gekoppeld. Bijgevolg wordt geen inbreuk op de geldende regelgeving vastgesteld."

Dat is enerzijds juridisch correct. Anderzijds, heeft de Regulator zich geëngageerd om ook de Memorie van Toelichting en de bespreking in de commissie mee in ogenschouw te nemen. De VRM verwijst in een beslissing naar het commissieverslag over de decreetwijziging, en dan vind ik dat men daar compleet uit de bocht gaat. De VRM denkt misschien dat het om juridische verslaggeving gaat. Dat is natuurlijk niet waar: het is een weergave van wat het parlement stelt en van de antwoorden van de minister. Ik heb de indruk dat we opnieuw moeten verfijnen. Dat zal in een toekomstig decreet zijn. Het is duidelijk: zet de vlam erop en het is geen probleem, maar als de VRT het erop zet, kan het niet. Dat is een bijzonder handige manier om zaken te omzeilen. De essentie is de vraag wat precies boodschappen van algemeen nut zijn.

De merchandisingproducten van Ketnet worden aangeboden via boodschappen van algemeen nut. Il faut le faire: eigen producten via boodschappen van algemeen nut aankondigen.

Ik heb nog een vraag over de actualiteit. Dit parlement organiseert het Festival van de Politiek. Dat is door de VRT geweigerd als boodschap van algemeen nut. Dan

stel ik de volgende vraag. Spelen ze met onze voeten? Als dit geen boodschap van algemeen nut is, dan begrijp ik er niets meer van. Als er vroeger een tentoonstelling werd georganiseerd, werd er een onderhoud tussen de heer De Batselier en de top van de VRT gepland. De aankondiging werd dan gratis uitgezonden als boodschap van algemeen nut. Nu zegt men kurkdroog dat het om nieuw beleid gaat. De aankondiging kost nu 66.000 euro. De eigen producten worden onder de mom van algemeen nut aangekondigd en een algemene doelstelling die het Festival van de Politiek toch is, wordt niet als boodschap van algemeen nut aanvaard.

Ik moet eerlijk zeggen: ik kan niet meer volgen. Ik zal de zaak wel opvolgen, want de facturen zullen in het Bureau niet worden ondertekend. Ik wil daar klaarheid over. De facturen zijn nog niet betaald, maar ingehouden, en we zullen er met de top van de VRT en het Bureau eens over debatteren. Dit is voor mij een boodschap van algemeen nut. Als een instelling iets promoot om de burger dichter bij de politiek te brengen, dan is dat toch een boodschap van algemeen nut. Anders weet ik het niet meer.

Het is een belangrijk precedent. Als de VRT hardhorig blijft, dien ik een amendement in om deze factuur af te trekken van de dotatie. Dat is geen manier van werken vanwege de openbare omroep. Men kan wel vier of vijf keer op de ziel trappen, maar ça suffit. Het is de druppel die de emmer doet overlopen.

Ik wil de minister-president hierover de volgende vragen stellen. De Vlaamse Regulator moet in alle onafhankelijkheid oordelen. Maar waarop baseert de Regulator zich dan om te concluderen dat opdrachtgevers van boodschappen van algemeen nut een sponsorvermelding mogen plaatsen in hun televisiespotjes? Het zal wel te maken hebben met het decreet over communicatie, maar het druist toch in tegen de geest van wat hier allemaal is gezegd. Hetzelfde geldt voor lidmaatschappen van allerhande instellingen. Welke conclusies trekt u naar aanleiding van het ambtshalve onderzoek van de VRM aangaande boodschappen van algemeen nut? Bent u van mening dat de bepalingen in het Mediadecreet in verband met de BAN verfijnd moeten worden?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Wat de grond van de zaak betreft, is het parlement vrij duidelijk geweest over de definitie van het begrip algemeen nut. Het komt de Regulator toe om dat te interpreteren. Ik heb me altijd al laten vertellen dat de interpretatie van wetteksten gebeurt op basis van de wettekst zelf. Als dat niet duidelijk genoeg wordt bevonden, gaat men naar de toelichting die bij de wettekst hoort en als dat nog niet voldoet, grijpt men terug naar de parlementaire bespreking. Dat is de volgorde van interpretatie. De heer Decaluwe heeft gelijk. De

argumentatie komt uit het decreet, maar in geval van discussie moet een volgorde worden gerespecteerd bij de interpretatie.

De Regulator moet dat beoordelen. Dat is juist, maar de grond van de zaak is dat de VRT zo om geld verlegen zit, dat hij zaken doet waarover zelfs trouwe verdedigers vragen stellen. Waar is hij mee bezig, en hoe kan dat allemaal worden verantwoord? Als de teksten duidelijk zijn en de geest van de wet duidelijk is, is er toch geen probleem. Ik ben geen voorstander van weer een nieuw decreet, want hoe scherper een decreet wordt gesteld, hoe meer argumenten vrijkomen om de wet te omzeilen. Het zijn juist de algemene decreten met een goede toelichting en een goede interpretatie die alles duidelijk maken. In decreten met 75 punten vindt men als goede jurist nog altijd wel iets.

Ik ben er geen voorstander van, maar als de VRT een tekort aan middelen heeft, is dit geen manier om ermee om te gaan. Ik heb het altijd al voorspeld. Daarmee jaag je zelfs de trouwste verdedigers van de VRT op de kast.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik ben zo'n trouwe verdediger van de VRT. Ik deel de bekommernis van de andere leden. Ik heb in het verleden verschillende vragen gesteld over boodschappen van algemeen nut.

We hebben trouwens het decreet gewijzigd. We hebben de precisering van de teksten in het decreet veranderd omdat we de geest van de boodschappen van algemeen nut proper en zuiver willen houden. Een boodschap van algemeen nut heeft een connotatie met de bevolking. Ze vinden de formulering niet precies genoeg. We moeten ze misschien herbekijken, maar een boodschap van algemeen nut is wat ze is. Ze moet worden gerespecteerd, anders moeten wij ons huiswerk overdoen.

De heer Dany Vandenbossche: Dat verbaast mij. Elke keer dat die regulator iets doet dat ons niet zint, willen we een nieuw decreet maken, vorige keer wegens een te strikte, nu wegens een te ruime interpretatie. Ik vind dat wij daar als decreetgever een slechte rol spelen.

De VRM baseert zich inderdaad op wat hier gezegd, geschreven en gesteld is. Het is een onafhankelijke regulator. We kunnen toch niet elke keer naargelang van de samenstelling van de regulator een nieuw decreet maken. Daar heb ik een probleem mee. Ik zou dat niet doen. Dan speel je tegelijk decreetgever en regulator.

De heer Carl Decaluwe: Ik volg u daarin wel gedeeltelijk, maar het verandert de grond van de zaak niet. Ik heb twee voorbeelden gegeven. Ketnet-plus, een eigen product, is een boodschap van algemeen nut. Het Festival

van de Politiek is geen boodschap van algemeen nut. De VRM is inderdaad onafhankelijk, en ik leg me erbij neer.

Wij wisten echter perfect wat we eigenlijk wilden. In mijn voorbeelden gaat het om de VRT zelf. Je zou bijna alle bewegingsruimte willen beperken, omdat elke bewegingsruimte die we geven, misbruikt wordt.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Decaluwe, u hebt zelf al iets gezegd over de motivering van de VRM voor die beslissing.

De VRM brengt twee elementen aan. Ten eerste blijkt uit de regelgeving dat een boodschap van algemeen nut onderscheiden moet zijn van de programma's. Het gaat over artikel 110, eerste lid, van het Mediadecreet. En sponsoring heeft enkel betrekking op de financiering, zie de definitie van sponsoring in artikel 216 van het Mediadecreet.

Ten tweede heeft de VRM zich ook gebaseerd op de parlementaire voorbereiding en is tot de conclusie gekomen dat de bedoelde sponsorvermelding uitgaat van Lunchgarden, een sponsor verbonden aan de opdrachtgever van die boodschap van algemeen nut, namelijk de VLAM, en dat die sponsorvermelding niet door de VRT zelf aan die boodschap van algemeen nut werd gekoppeld. Dus heeft de VRM geen inbreuk vastgesteld.

Ik weet niet welke afspraken er met de VRT zijn gemaakt om het prachtige initiatief van het Festival van de Politiek aan te kondigen, maar ik ga ervan uit dat aangezien er facturen zijn verstuurd, er ook een juridische basis voor is. Het Bureau en het Uitgebreid Bureau moeten daar verder over discussiëren. Het is niet aan mij om mij daarin te mengen.

Wel belangrijk is de vraag: wat is een boodschap van algemeen nut? De wetgever heeft formuleringen opgenomen. Ik verwijs naar de decreten en zeker het gewijzigde decreet van 21 december 2007. We werken hard aan een ontwerp van een nieuw Mediadecreet. Ik hoop dat het tegen het einde van het jaar klaar is. Over deze problematiek zijn daarin ook enkele bepalingen opgenomen. Als de wetgever of deze commissie in alle wijsheid oordelen dat dit strenger of duidelijker moet zijn, kunnen we daarover uitgebreid discussiëren. Dat kan ook heel nuttig zijn. Dat is belangrijk om het ontwerp voor een nieuw Mediadecreet zo snel mogelijk hier te krijgen. Laat ons in dat kader verder van gedachten wisselen.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister-president, bedankt voor uw antwoord. Het debat blijft gaande.

In het licht van het nieuwe Mediadecreet is het belangrijk om die boodschappen van algemeen nut opnieuw

naar de essentie van de definitie te brengen. Voor een deel gaat de politiek wel in de fout bij de commercialisering. Die commercialisering moet uit de boodschappen van algemeen nut verdwijnen. Als het geld kost, moet dat gezocht worden om te compenseren. Ik ben de eerste om dat te zeggen. Maar de inkomsten van de boodschappen van algemeen nut moeten geplafonneerd worden. Nu is dat wettelijk vrij. Uiteindelijk blijkt dan dat men via commerciële constructies drie keer zoveel binnenhaalt als gepland in het budget. Die discussie moeten we aanpakken.

Ik heb begrip voor de VRT en de oplossingen die gezocht moeten worden voor de financiële situatie. Voor mijn part noemt men die boodschappen dan anders, want het zijn geen boodschappen van algemeen nut meer.

De heer Dany Vandenbossche: Toen we dat decreet hebben gewijzigd, is er een discussie gevoerd over boodschappen van algemeen nut met betrekking tot evenementen die zelf sponsors meenemen in die boodschappen van algemeen nut.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
